

Izhaja vsak četrtek in velja za poštino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 32 Din, pol leta 18 Din, četrt leta 8 Din. Izven Jugoslavije 64 Din. Naročnina se pošlje na upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta št. 5. — List se dopušlja do odpovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Tel. interurban 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije so poštne proste. Čekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurban 113.

Volilni opomini.

Znana in priznana je resnica, katero je že stari grški modrijan Aristotel znanstveno opredelil z besedami: »Človek je politično bitje.« Človek živi ter mora živeti v državi. Izven države ni urejenega, človeka dostojnega, za napredek in omiko sposobnega življenja. Država je ustanova, ki je utemeljena v naravi človeka in njenih lastnostih ter mu sledi iz potreb in zahtev človeške narave. Njen namen je, da daje vsem pravno varstvo ter da pospešuje vsestranski, splošni blagor vseh državljanov.

Iz tega sledi, da se mora vsak človek brigati za državo in njene zadeve. Kratko povedano: vsak človek se mora brigati za politiko. Ako se ne zanima za politiko, je posledica ta, da se vodi politika brez tebe ter da ti prideš pod politično kuratelo (jerobstvo) drugih. Kaj more iz tega nastati, je lahko razvidno, ako se pomisli, da politika posega v vse panoge javnega življenja, da močno upliva na gospodarski razvoj in duševni napredek poedincev in celega naroda.

Nebrižnost ljudstva za politiko je torej velika nesreča za ljudstvo, pa tudi za državo. Država pače v roke malodušnih nekaterih, gotovih društev in skupin, katerim je pri srcu lasten blagor, ne pa blagostanje vseh državljanov in kateri izkoriščajo ljudstvo za svoje sebične name. To je tem lažje mogoče, ker politična beseda celega ljudstva se sliči le redkokrat, skoro izključno le pri volitvah. Iz tega se vidi, kolik je pomen političnih volitev.

Nič nevolje!

Razpust narodne skupščine in razpis novih volitev je pri mnogih vzbudil nevoljo. Zakaj in čemu zopet volitve? Zakaj se nas kliče na volitve v času, ko imamo kmetje največ dela? Taka in slična vprašanja so docela razumljiva. Niti na kraj misli nam ne pride, da bi jih obsojali. Ni treba izrecno povdarjati, da SLS in njeni poslanci razpusta narodne skupščine niso povzročili. Naši poslanci so se veliko trudili, da bi se med poedinimi strankami v parlamentu, osobito med radikalno in demokratsko stranko napravili sporazum, ki bi omogočil delovanje parlamenta. Razcepjenost v radikalni stranki in nepopustljivost voditeljev demokratske stranke je to preprečila. Tudi borba zoper korupcijo, v kateri borbi je naša stranka stala v prvi vrsti, ni dovedla do zaželjenih uspehov, t. j. do kazni okrivljenih korupcionistov, ker so številni interesi v radikalni, v demokratski in v samostojno-demokratski stranki znali pravočasno to preprečiti.

Tako bi naj nove volitve po namenu najmerodajnejših činiteljev prinesle očiščenje političnega ozračja od korupcionističnih elementov in ureditev razmer v poedinih strankah zlasti na srbskem ozemlju. Prinesle bi naj v narodno skupščino ljudi, ki jim bo v prvi vrsti pri srcu ne stranka, marveč ljudstvo in ki bodo imeli dovolj razumevanja in volje za rešitev najbolj perečih gospodarskih vprašanj in za zaustavljanje gospodarskega propadanja, ki za-

vzema kot posledica pretiranega centralizma v državi vedno večji obseg. Ako bi torej kakšna nevolja bila na mestu, bi se morala obrniti zoper tiste stranke, ki so s svojimi glasovi v parlamentu državi naložile centralizem ter so tako odgovorne za vse žalostne in pogubne posledice centralizma na vseh poljih, zlasti na gospodarskem polju. V Sloveniji so to samostojna demokratska stranka, samostojna kmetijska stranka in verni pomagači centralizma, gospodje socialni demokratje. Zoper te stranke se mora obrniti nevolja slovenskega ljudstva pri teh volitvah.

Nič malodušnosti!

Bil je čas, ko se je nekaterih ljudi v naši stranki že začela lotevati malodušnost z ozirom na navidezno premoč centralizma in dozdevno slabost avtonomizma in njegovih zastopnikov. Ponekod se je že slišalo slabotno jadikovanje in malodušno povpraševanje: »Ali bomo sploh kdaj dosegli slovensko samostojnost in avtonomijo?!« Brezvestno hujskanje samostojnih demokratov in kmetijcev, ki so kot politično izgubljeni sinovi svoje matere imeli za program o samostojni Sloveniji samo prezirljiv posmeh, je to malodušnost povzročilo in pojačilo. Državni proračun za leto 1927-28, ki je v nekaterih členih finančnega zakona sprejel idejo ne samo slovenske samouprave, marveč celo idejo zakonodajne avtonomije za Slovenijo, je tej malodušnosti za vselej napravil konec. Avtonomija Slovenije ni več samo san, ki so ga sanjali fantastični ljudje, marveč je realnost (stvarnost), ona že obstoji ter ima svojo zakonito podlago v finančnem zakonu državnega proračuna, ki dovoljuje obema oblastnima skupščinama v Sloveniji, da moreta spremeniti deželne zakone, sklenjene od nekdanjih deželnih zborov v Ljubljani in v Gradcu. Program SLS je torej zmagal. Poslanci SLS so v Beogradu ideji slovenske avtonomije, ki so jo samostojni demokratje in kmetijci in socialisti pokopali, priborili zmago. Slovenska samostojnost, ki je prej živela v programu SLS in v srcu slovenskega ljudstva, je sedaj stopila v javno državno življenje, avtonomija Slovenije je začela živeti ter se bo razvijala naprej ter se ojačevala. Vzporedno s tem se razvija naprej ideja o samoupravi ljudstva. Sedanja vlada, ki vodi volitve ter narekuje volilne ideje, je napovedala, da je v njenem programu sprememba zakona o okrajni in oblastni samoupravi in občinskega zakona. Tako je tudi ideja ljudske samouprave v občini, v okraju in v pokrajini nastopila pot svojega uresničenja tudi v naši državi. Vsaka malodušnost je potemtakem neumestna ter se mora umakniti popolnemu zaupanju do voditeljev SLS, ki so programu o ljudski samoupravi in o avtonomiji Slovenije priborili začetno zmago.

Delaj in — voli!

Iz tega sledi nujni zaključek: Program SLS o samoupravi slovenskega ljudstva in o avtonomiji Slovenije je dosegel začetno zmago. Da bo ta program dosegel popolno zmago ter da bo slovenska avtonomija uresničena v celoti, mora pri volitvah v narodno skupščino dne 11. septembra

zopet in z velikansko zmago zmagati Slovenska ljudska stranka in njeni kandidati. Ako bi slovensko ljudstvo prezrlo velik pomen septemskih volitev ter storilo slično napako, kakor jo je zagrešilo pri novemskih volitvah leta 1920, ko je veliko glasov oddalo samostojnim demokratom in kmetijcem in socialistom, bi to bil nepopravljiv in neodpušljiv političen greh. S tem bi zapečatilo svojo usodo za dolgo vrsto let. Iz tega sledi s popolno jasnostjo samo en sklep, in ta je: pri volitvah 11. septembra mora zmagati Slovenska ljudska stranka! Dobiti mora ne samo toliko glasov, kakor pri volitvah v narodno skupščino leta 1925 in pri volitvah v oblastno skupščino leta 1927, marveč še več, veliko več. To zahteva ne samo življenjski interes, marveč obstoj, razvoj, gospodarski prosep in kulturni napredek slovenskega naroda v tej državi.

Da bode zmaga stranke slovenskega ljudstva velika in popolna, velja za vsakega posameznika resen in iskren opomin: delaj! Delati mora vsak naš pristaš, brigati se in storiti, kar je potrebno, da bodo volitve dobro pripravljene. Ta naloga zadeva vsakega našega somišljenika, zlasti tiste, ki so člani naših organizacij, pred vsem pa one, ki zavzemajo v naših krajevnih in okrajnih organizacijah odborniška in zaupniška mesta.

Reklamacije so po večini, tako vsaj upamo, izvršene. Zdej je treba, da po vsaki vasi in vasi brez izjeme stopijo v akcijo (delovanje) volilni in agitacijski odbori. Ti odbori bodo pri teh volitvah imeli izvršiti veliko nalogo. Ker je čas do volitev primeroma kratek in ker je med tednom po deželi vsled preobilnega dela nemogoče prirediti shodov, bodo shodi omejeni na nedelje in praznike. Iz tega razloga ne bo toliko volilnih shodov, kakor jih je bilo ob sličnih prilikah v zimskem času. Zato bodo agitatorji po posameznih vaseh in krajih imeli veliko več posla ter bodo morali izvršiti veliko večjo nalogo, nego pri prejšnjih volitvah. Delati bodo morali vneto in požrtvovalno, podučevati ljudi, pobijati laži nasprotnikov, širiti med ljudstvo naše časnike, bodriti volilce in njihove svoje, da se zavedajo velikega pomena teh volitev. Svojo dolžnost bodo dobro izvršili le takrat, ako bodo vsi volilci v njihovem okolišu do poslednjega človeka volilno pravico smatrali kot svojo vestno dolžnost do slovenskega naroda in dosledno do Slov. ljudske stranke. Zato ponovimo za vsako našo organizacijo in vsakega pristaša opomin: delaj! Ako boste izpolnili v polnem obsegu ta opomin, se bo vsak posamezen volilec zavedal svoje naloge ter bo vestno izvršil svojo dolžnost, ki se glasi: voli!

Napredna fronta.

Naprej bi radi, pa ne morejo. Zgrabil jih je politični vrtnec in ker so preslabi, se potapljaajo. Kličejo na pomoč. Dr. Žerjav kliče proti kmetijcem: »Pucelj, Prepeluh, pomagajta!« Obenem leti njegov klic proti socialnim demokratom: »Tone Kristan, na pomoč!« Klicani se istotako borijo z valovi za življenje in smrt, zato so sami potrebni nujne pomoči.

Januš Golec:

»Oh, kaj bo rekla Mica...?«

Štajerci poznamo Kranjca izobraženca ter navadnega kmeta od daleč in sicer po mareli. Kakor oficir sabljo, nosi tudi Kranjec dežnik seboj in to celo v najlepših, solčnih dnevih.

Moj dobri prijatelj je visok uradnik, rodom je prav iz središča Kranjske — iz same Ljubljane. Veže naju odkrito prijateljstvo, katerega sva si prisegla kot tovariša na krvavih bojnih poljanah. Ta moj prijatelj je združen v zimskem ter poletnem času z marelo, ki jo nosi seboj prav po kranjski navadi za ročaj preko levece. Vsa moja zbadanja, da bi ga ločil od dežnika vsaj ob jasnih dnevih, so se izkazala doslej zaman in vedno sem prejel odgovor:

»Le pusti na miru Kranjca z marelo. Zakaj bi bil človek moker brez potrebe, ker vremenskim prerokom ni verjeti prav nič.«

Ljubka žena prijateljeva, katero kliče kljub gospodskemu dostojanstvu za čisto navadno kmetko Mico, mu je napravila pred leti za god veliko veselje — kupila mu je namreč novo, čisto svileni marelo z belosvetlikastim koščenim ročajem.

S kakim veseljem mi je pokazal to godovno darilo s pohvalno pripombo:

»Vidiš, to marelo mi je kupila za god moja Mica. Al' ni fletkana?«

V novi svileni dežnik se je tako zaljubil, da ga ni odložil z levece niti v gostilni, ker se je bal za dragocenost pred tatinsko roko. Svileni marela s koščenim ročajem in prijatelj sta postala eno in še menda v noči jo je obešal na posteljo. Jaz sem mu privoščil to nedolžno veselje prav od srca, niti dražil ga nisem več, ako je korakal ob poletno pekočih dnevih, ko ni bilo po cele tedne niti meglice na vedrem nebu, z marelo preko roke.

V krčmo sva zavila s prijateljem nekega popoldne in to že pred leti. Svileni marela je bila kajpada z nama. Prijatelj je bil zadrezaste volje, ker se je vtikal vinjeni gostilničar v najine pogovore ter naju motil. Podrepi sitnosti pijanega človeka sva se ognila s pobegom na vrt ter sedla v hladno senco pod kostanj. Krčmar nama ni sledil, je sicer poskusil, a se je opotekel, da je padel in pot do kostanja je bila predolga za okajene mu ude.

Treba še omeniti, da je prijatelj strasten pušac cigaret in to izza razburkanih medvojnih časov. Na fronti neke je dobil iz slonove kosti takozvani »špic«, v katerega vitka lastnoročno svalkane cigarete. Brez »špica« v ustih in brez marele preko levece si ga jaz sploh ne morem predstavljati. Sama sva torej sedela nekaj časa pod kostanjem pri kucici ter se pogovarjala o vsakdanjostih.

Liki strela iz jasnega se je približal najini mizi policijski agent (stražnik v civilni obleki) in kar prisedel tik k meni, zahteval kozarec in pil ter trkal z menoj. Prijatelj je gledal prav grdo usiljivca, ki se niti predstavil ni nje-mu, ampak kar pil brez povabila najino vino. Agent je slišal v mene kot v starega znanca in mi položil celo roko okrog vratu. Ta objem je bil prijatelju že odveč in obregnil se je z jeznim vprašanjem:

»Odkod poznate Vi kot policaj g. Goleca?«

»Oj, gospod«, se je odrezal policist, »midva sva ne samo znanca na videz, sva prijatelja, ki sva služila med vojno pri enem in istem polku. Jaz sem bil pri poljski kuhinji narednik in sem videl ter govoril večkrat s tem gospodom nego Vi.«

S tem pojasnilom je bil agent pripravljen, da je opravil svojo dolžnost glede prijateljskih vezi z mojo osebo, točil vino, trkal z menoj, mi napijal in v vidno potrditev ljubezni me je objel parkrat prav na krepko. Prijatelj, ki je pušil do razpoka napete slabe volje, sploh ni prišel več do besede, govoril je celi čas policijski agent in to o trdnosti ter trajnosti na bojiščih sklenjenega prijateljstva. Niti upati ni bilo, da bo nehal policaj v doglednem času z vodilno besedo in radi tega se ga je hotel znebiti prijatelj s — sklicevanjem na visoko uradniško dostojanstvo lastne osebe. Vprašal ga je enostavno in že tresoče jezne glasu:

»Al' Vi policaj poznate tudi mene in veste, kdo sem jaz?«

Agent se je nasmehnil nekako prezirljivo ter odgovoril hladnokrvno in odkrito:

»Kako bi Vas ne poznal, saj sem Vas imel ravno jaz po naročilu od zgoraj skozi eno celo leto pod policijskim nadzorstvom.«

Predstavite si obraz bivšega nadporočnika, sedanjega višjega uradnika, kateremu je zabrusil pod nos en čisto navaden policijski agent, da je nadziral eno leto vsa njegova pota in pogovore.

Treba je še pribiti, da se je doigral ta prizor v onem času po prevratu, ko so smatrali samostojni demokratje

edino sebe za pravoverne Jugoslovane, za vse druge pa špijonirole s pomočjo policistov in jih ovajali na višja mesta.

Agentov odgovor je trenutno osupnil prijatelja s tako silo, da se je držal, kakor bi ga bila oplazila kap od razburjenosti. Usta je odpiral, a spravil ni nobene besede iz sebe. Švigajoči pogled je pričal, da kar valovi po njem jeza, ki bo privrela pod kostanj v celem hudourniku psokv.

Skočil je pokoncu, marelo preko levece, špic iz ust, stopil po vojaško pred policaja ter zaupil:

»Marš proč od mize, drznost policijska!«

Agent se ni ustrašil niti najmanj, si natočil mirno poln kozarec ter pomirljivo pripomnil:

»Kaj se boste jezili na mene! Jaz Vas nisem zasledoval za zabavo in iz lastnega nagiba, ampak na izrecno povelje mojih višjih predstojnikov. Le lepo sedite nazaj, je že dvignjeno nadzorstvo.«

Res ne vem, kaj bi se bilo zgodilo ter doigralo med prijateljem ter policistom, da ni porinil spora nepredvideni dogodek v čisto drugo smer.

Prijatelj je že stisnil pest za udarec med srditimi psokvami na vse policaje, ko je bilo slišati prav lahen — puh — in cela prijateljeva lepa svileni marela je bila kar mahoma v objemu plamena in že tudi žrtev do golega držaja ter jeklenih šprinkelj. Ko je vrgel v strahu za obleko marelo v travo, je padlo na tla le še trdo ogrudje, od svile ni bilo niti pepela več!

Prizor z užigom in uničenjem dežnika je trajal le nekaj trenutkov, a je presenečil naju s prijateljem do onemelosti. Ko sem prestavil svoj pogled od ogrudja marele v travo v smer, kjer je sedel porej policijski agent, tega ni bilo več, ampak je korecal na hrbtu prekrižanih rok izpod kostanja proti krčmi. Mučnost pogleda na upepeljeno marelo in na hladnokrvno odhajajočega agenta je prekinil gorak vzdih prijatelja:

»Oh, kaj bo rekla Mica...?«

Te besede so me uverile, da ne dolži policaja krivde na požaru dežnika, ampak se mu je zagodil v ospredje prejšnje razburjenosti strah pred Mico, ki mu je kupila za god tako fletkano marelo.

In zopet se je razlezlo izpod kostanja v nekakem obupu:

»Oh, kaj bo rekla Mica?«

»Oh, kaj bo rekla Mica?«

»Zerjav, pomagaj!«, prosita Pucelj in Prepeluh. »Zerjav, Pucelj, kje sta? Zakaj ne prihitita, da bi mi pomagala?« tako vzdihuje Tone Kristan.

To je podoba napredne fronte, ki jo nekateri želijo ter pripravljajo za volitve v narodno skupščino. Časniki prizadeti strank se kajpada na zunaj kažejo razžaljene, ako se omenja napredna fronta. Da pa stvar ni brez podlage ter samo prazno domnevanje, dokazuje pisanje dotičnih listov samih.

Takozvana »napredna« fronta je že davno želja samostojnih demokratov. Pred vsakimi volitvami, zlasti pa po vsakem porazu pri volitvah tarnajo, zakaj se takozvani »naprednjaki«, razkropljeni po raznih strankah, ne združijo, da bi tako pomagali demokratom na konja, ali, kakor lepo zvočno pišejo demokrati listi, klerikalcem do propada.

»Kmeti list« je v svoji številki dne 22. junija prinesel cel članek z naslovom »Okoli skupnega nastopa neklerikalnih strank«. V tem članku se izjavlja, da so kmetijski »pripravljenci pri volitvah sodelovati z drugimi strankami... V Sloveniji je volilno sodelovanje mogoče, kakor smo že rekli, a sodelovanje je tudi tukaj mogoče samo s poštenjaki.« Ali se med tistimi, ki se potegujejo za napredno fronto, nahajajo tudi nepoštenjaki?!

Samostojni kmetijski so tudi razposlali na stranke, katere smatrajo za »napredne«, pozive, da pristopijo zvezi vseh neklerikalnih strank. Iz tiskarskega poziva smo imeli v svojih rokah in na njem smo videli podpise pristojnih činiteljev v tej stranki.

Ne da se torej zanikati, da se delajo poskusi za ustvaritev protiklerikalnega bloka ali kakor ga ta nepokvarjena gospoda imenuje, napredne fronte. Ali bodo ti poskusi imeli kakšen uspeh, o tem se gospoda, v kateri ni nobene pokvarjenosti, do zdaj še ne upa izjaviti. Ze sam naslov članka v »Kmetiskem listu«, ki se glasi: »Okoli skupnega nastopa neklerikalnih strank«, izraža sum o tem, da bi moglo priti v resnici do skupnega nastopa. Vsi napor in poskusi bodo menda šli samo o k o l i skupnega nastopa, do skupne fronte pa najbrž ne bo prišlo.

Slovensko ljudstvo pozna samo eno skupno fronto, in to je slovenska fronta. Vse laži-naprednjaštvo in lažljivo svobodomiselnost s svojo protiklerikalno gonjo ne bo moglo znesti zmede v one trdno sklenjene vrste, ki tvorijo skupno slovensko fronto. To so vrste slovenskega ljudstva in vseh njegovih stanov: kmetov, obrtnikov, delavcev in inteligentnih slojev. Vsi ti dobro vedo, da je spas našega ljudstva v krščanstvu in njegovih načelih ter da bi brez katolištva propadlo vse to, kar imenujemo slovenstvo. Protiklerikalizem ni stvarno nič drugega, nego protikršćanstvo, samo da se liberalni elementi ne upajo svoje politike označiti s pravim imenom. Naše ljudstvo pa je že toliko izobraženo in toliko zavedno, da bo odločno odklonilo vsako stranko ali vsako zvezo strank, ki bi s klerikalnim strašilom pobijala resnično krščanska načela. Naše ljudstvo dobro ve, da je Slovenska ljudska stranka edina stranka, ki dosledno in odločno brani naše verske in narodne svetinje in ki se junaško bori za politično svobodo slovenskega ljudstva, za samostojnost Slovenije, za njen gospodarski in kulturni napredek. To je edina skupna slovenska fronta. Ta fronta bo 11. septembra nastopila in zmaga.

Da bomo nasprotnike poznali.

Velikanski napredek radičevcev.

V Šmartnem na Kranjskem so radičevci silno napredovali. Njihov list poroča dobesedno: Danes sede v obč. odboru poleg štirih klerikalcev tudi trije naši pristaši. Ni sicer to popolna zmaga, a napredek je velikanski. Če bo radičevščina tako velikansko napredovala, potem bo ravno

Iz prijateljevega oka ter obraza sta izginili srditost in jeza, pogled mu je obvisel na praznem ogrodju še ravnokar nove svilene marele, katere zgubo bo preganjala dneve in noči — Mica!

Še parkrat se je postavil prijatelj z vzdihom na Mico pred planke negotovosti, ko se je dotaknil mene z vprašanjem:

»Al' nisi ti videl, kedaj mi je frknil čik od cigarete v notranjost marele in se je moralo poprej kaditi, predno se je vnela v plamenu?«

Žalibog sem moral odkimati, ker sem videl le to, kako je prijatelj hušnil v srditosti po koncu, da bi obdelal usiljivega policajca z udarci. Dejstvo je pač bilo, da je izbruhnil požar v mareli od gorečega cigaretne odpadka in je zagrešil ogenj sam gospodar.

Je trpelo precej časa, predno je minila prijatelja skrb za uničeno marelo v toliko, da je pozabil na Mico in začel robantiti na špijonstvo in to celo nad takimi Jugoslavlani, kakor sva n. pr. midva. Padla je marsikatera na račun tedaj vladajočih in policijske SDS, ki je spravila prijatelja ob novo svileno marelo in mu nagnala na vrat — očitke Mice.

Da bi mu verjela Mica resnico glede usode godovne marele, nato ni bilo niti misliti, akoravno bi bil nastopil tudi jaz v ulogi priče očividca.

Moral sem zastaviti besedo, da bom strogo molčal o nesreči z marelo in on sam bo dal še dobro ogrodje v pravilo.

Na mene je napravil doživljaj s policajem in marelo smešen utis, moral sem zasukati jezik večkrat na prepričevalno plat, predno sem dokazal prijatelju, da je bolje in ceneje za oba, ker je zgorela sicer nova svilena marela, a je odnesel policijski agent pete brez zausnice.

Prijatelja sem srečal par dni zatem s popolnoma popravljenjo marelo preko levice. Prosil me je še, naj ne črhnem napram Mici niti besedice, ker sama ni opazila spremembe na dežniku. Minulo je eno celo leto, predno je zvedela Mica o pogorevščini marele, pojasnitvi ni verjela, prijatelj je tudi šele po enem letu nehal pri spominu na zgorelo marelo z vzdihom:

»Oh, kaj bo rekla Mica...?«

do konca sveta čakala, da bo prišla do popolne zmage v Sloveniji.

Kmetije — strahopetci?

Že dalje časa piše radičevsko glasilo v Sloveniji, da je slovenski kmet strahopetec. Če pride kak gospod iz mesta (recimo, da pride g. minister Pucelj), da vsi kmetje kar trepečejo. Da pa ne bo radičevsko glasilo še nadalje naših kmetov zmerjalo s strahopetci, bodo imeli priložnost radičevski agitatorji poročati g. uredniku, ker je naš kmet sit radičevske farbarije in ne bo Radiča vlekel iz blata, kamor je padel, ko ga niti hrvaški kmet več noče.

Slovenski kmetije — neumni?

Radičevci bi na vsak način radi dokazali, da so slovenski kmetije neumni. Njihov list je začel celo dokazovati, zakaj, in pravi: »Poln trebuh ne misli rad.« Pravi, da bi se naš kmet lahko valjal v masti in plaval v vinu, stavi pa pogoj, če bi bil — radičevcevec. Slovenski kmet pa ve, da so Bošnjaki bili radičevci, pa danes trpijo lakoto, da za vrečo koruze zastavljajo svoje posestvo. Kar pa se tiče psovke o polnem trebuhu, bo naš kmet odgovoril, da jih radičevci z Radičem na čelu lahko imajo, samo skrinjice na dan volitev bodo pa prazne.

Ovaduhi na delu!

Radičevci pozivajo svoje tajne zaupnike, naj gredo na vsak sestanek pristašev SLS in naj si tam vse dobro zapomnijo ter poročajo, da bo mogoče potem ukreniti vse potrebno. — Naši možje so previdni dovolj, da jim ti ovaduhi ne bodo prišli blizu. Radičevci pa so s tem pokazali, kaksi prijatelji so poštenega političnega razgovora — le za to jim gre, da koga vlovijo in — tožijo, da bi s tožbami polnili — trebuhe, kakor se znajo sami izražati.

Radičevci — socijalisti?

— Odkar je bivši socijalist Prepeluh duševni komandant radičevščine v Sloveniji, se vedno bolj vidi izpod kmetkega plašča njegova stara socijalistična manira. Ne le, da hoče kmeta spraviti v stanovski boj zoper vse druge stanove, tudi druga načela socijalistov bi rad vtepel kmetom v glavo, morda tudi ono: »Kar je tvoje, je moje,

Demokrati — »nema jih više«,

tako se bo reklo po volitvah dne 11. septembra v Sloveniji in precej podobno tudi v celi državi. Ne le Slovenci, ampak tudi Srbi, kjer je bila ta stranka najmočnejša in je imela v Sloveniji le svojo podružnico, zavračajo samostojne demokrate. Pribičevič ima zelo težko pot — leta iz kraja v kraj, ker se mu stavba podira. Jezi ga tako, da že sedaj grozi z bojkotiranjem narodne skupščine! Slovenskim demokratom bodo že volilci pomagali, da bodo lahko delo bojkotirali. Jih namreč sploh izvolili ne bodo!

Dajte nam dinarčkov!

Dr. Pivko pošilja te dni na razne kraje milo prošnjo, naj se prispeva za SDS volilni sklad vsaj po 10 dinarjev. Če jih ena četrtina da, potem bo dovolj. Zgodil pa se je škandal, da namreč zdaj vsakdo misli, da ni on tisti četrti, ki naj da in nič kaj ne prihajajo dinarčki v volilno bisago SDS. Pa zgodil se je še večji škandal. Nekdo je mislil dati, pa se boji, da bo zopet dobil kak mesar dokumente v roke, pa bi jih potem skupaj z mesom na vago prodal in bi bilo zopet v listih, da je ta in ta daroval za SDS. Najhujši škandal je pa to, da ne morejo pisati po dinarčke na Slovensko banko, ker je zaprta in blagajne prazne. Pa bi morda g. dr. Lipold, ki je tudi podpisane na tej mili prošnji, pa je bil svoj čas upravni svetnik Slavenske banke, vedel najti kako pomoč! Dinarčkov je treba veliko, brez teh ne bo nič kroglic za SDS!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Razčiščenje v radikalnem klubu. Glavni odbor radikalnega kluba je več dni zboroval. Kot eden najbolj glavnih sklepov je bil ta, da smejo vsi nekdanji pristaši radikalne stranke zopet nazaj. Tako je bil zopet sprejet Nastas Petrovič in njegovi prijatelji. Glavni odbor se je tudi izpopolnil in sicer tako, da so sedaj v odboru Pašičevci v večini. Zato pa pristaši Uzunoviča in Vukičevića niso prihajali k sejam. S tem se je smatralo, da je razkol v stranki gotova stvar. Veliko je res v državnih politiki odvisno od tega, kako se bodo razmere v radikalni stranki razvile.

Finančni odbor dela. Finančni odbor je imel pretekli teden seje, kjer je rešil mnogo raznih vprašanj. Dovolil je tudi različne kredite, s katerimi se bo začelo delati najnujnejše; v Slovenijo pride do 50,000,000 Din.

Koliko vlad smo imeli v osmih letih? Od prevrata do danes ima Jugoslavija že 27. vlado. Na eno leto jih pride 3 in pol, t. j. vsak četrti mesec druga vlada. Da so pri nas torej tako žalostne razmere, je predvsem to krivo, ker je bilo toliko vlad. Upati je, da bodo pri teh volitvah zmagale tiste stranke, ki so dozdej pokazale najresnejšo voljo poštenega dela. Slovenci bodo v novi vladi po volitvah zastopani po najmočnejši stranki. Ako bodo enotno šli vsi za SLS, bo Slovenija dobila najboljšo in tudi številčno zelo močno zastopstvo.

Dr. Korošec v zunanji politiki. Naš voditelj dr. Anton Korošec se je vrnil z Bolgarske, kjer so ga sprejeli najodličnejši politiki in kralj Boris sam. Pri odhodu se je s posebnimi brzojavami iskreno zahvalil. V Beogradu je bil sprejet od zunanjega ministra, kateremu je poročal o svojem potovanju na Bolgarskem. — Naš voditelj torej ima tudi v zunanji politiki velik vpliv in ugled. Slovenski narod je nosen na svojega danes prvega sina, njemu bo tudi še nadalje zaupal vodstvo usode slovenskega naroda pri prihodnjih volitvah. — Zanimivo je, da nasprotni listi, ki sicer vse vedo, o tem ne vedo ničesar poročati.

Priprava na volitve. Vsaka stranka se zaveda, da bodo prihodnje volitve v narodno skupščino dne 11. septembra silno velikanskega pomena za bodočnost narodov in skupin, ki jih zastopajo. Zato se vse stranke z izredno živahnostjo pripravljajo na volitve. Iz Slovenije pričakujejo, da bo Slovenska ljudska stranka prišla ojačena v Beograd in bo s tem vpliv in moč slovenskega naroda povečan.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Kaj bo storila Albanija? Naš spor z Albanijo še vedno ni razčiščen. Albanski tiran Beg Zogu se je odločil, da bo onega člana našega diplomatskega zastopništva, Gjuraškoviča, najprej obsodil na smrt, potem pa pomilostil. Naša vlada pa na to ni mogla pristati. Zdaj so posredovale v tej sporni zadevi razne države, kot Anglija, Francija, Nemčija in Italija. Te so poslale posebno pismo naši in albanski državi, naj se ta zadeva mirno reši. Naš zunanji minister dr. Marinkovič je takoj pristal na to, samo to je zahteval, da se Gjuraškoviča izpusti na svobodo. Ako albanska vlada to stori, je spor končan. —

Nova vlada in volitve na Rumunskem. Čisto po našem vzorcu so napravili tudi na Rumunskem. Vlada Stiberyja, ki je bila le poldrugi mesec pri vodstvu države, je naglo odstopila, oz. je morala odstopiti in je novo vlado sestavil Brati-anu ter razpisal nove volitve. Na Rumunskem je pa taka navada, da tista skupina, ki je na vladi, ima tudi upanje, da zmaga pri volitvah.

Rusija — Poljska sta si še vedno v zelo napetem razmerju. Ako bi med tema dvema slovanskima državama prišlo do resnih zapletljajev, bi to ne bilo dobro za Slovane, enako slabo pa tudi za splošen evropski mir. Upati pa je, da se bo posrečilo pomiriti razburjene duhove.

Avstrija in Nemčija sta si vedno bližje. V Nemčiji so začeli razpravo o novem kazenskem zakonu. Za podlago so se vzeli načrti avstrijske države. Obe državi bosta imeli torej enak zakon. Kot v tem, bodo tudi v drugih napravili enotnost. Vse to je znamenje, da se Avstrija in Nemčija gotovo združita v eno skupno državo, če tudi danes še ni prikladen čas za to in so zoper priključitev Francija, Češka in deloma tudi Jugoslavija. Najbolj pa se tega boji Italijan, ker ve, da potem na Balkanu ne bo on ničesar pomenil.

Madžarski »uradni« ponarejevalci denarja, predvsem francoskega, to je princ Windischgratz in grof Nadossy bosta pomiloščena, ker zdaj se je že malo pozabilo o tem velikem mednarodnem škandalu.

Anglija — Amerika — Japonska so sklenile varnostno zvezo za daljni Vzhod, ker upajo, da bodo na ta način ohranile svoj dosedanj vpliv predvsem na Kitajskem, sicer ga bi izgubile vse tri.

Na Kitajskem je vstaja kmetov. Na Kitajskem se je dvignilo do 300.000 kmetov, oz. bolje povedano, kmetskih najemnikov in delavcev, ker tam ni svobodnih kmetov v našem smislu. Vstaja je komunistična in naperjena zoper gospodarje velikih posestev. S to vstajo se je vojni položaj le še poslabšal in so politične zmede na Kitajskem še večje.

Razorožitveni kongres velikih držav je znova pokazal, da še ni pravega razumevanja za popolno, niti ne vsaj za delno razorožitvev držav, ki morajo skoroda tretjino vseh svojih stroškov izdajati vsako leto v ta namen. Predsednik Združenih držav Coolidge pa še vedno upa, da se mu bo kot prvoboritlju te misli vendarle posrečilo prepričati vodilne kroge raznih držav v tem smislu.

Kaj je novega?

Učenc potegnil iz vode učitelja. Vroč popoldanski dan je izvabil g. Alojzija Puppisa, učitelja v Nedelici v Prekmurju, da se je šel s svojim razredom kopat. Podal se je v Lendavo, ki teče v bližini mimo vasi in je za kohanje prav primerna. Vse je bilo živo in veselo v vodi in na bregu in le to je bila nesreča, da g. učitelj ni znal plavati. Ko je slučajno zašel v globoko vodo, je bil izgubljen. Začel se je potapljati in je naenkrat popolnoma izginil pod vodo. Otroci so na bregu stali in gledali, kje da se učitelj zopet prikaže. Hudega ni nikdo slutil. Ko pa se utopljenec le ni hotel prikazati, se je polastil otrok nemir. Glave pa niso izgubili v tem kritičnem položaju. Zavedali so se, da je treba utopljenca rešiti. Brez obotavljanja je skočil učenec II. razreda Josip Györköš v vodo in splaval na kraj, kjer je g. Puppis izginil pod vodo. Potopil se je in začel pod vodo iskati učitelja. Po kratkem iskanju ga je našel, zgrabil in ga privlekel že skoraj na pol mrtvega na površje. Brez pomoči bi našel g. učitelj v vodi smrt, za življenje se ima zahvaliti svojemu učencu. Junaški mladi rešitelj pa zasluži, da se mu izreče tudi javno priznanje. —

Svinjska nadloga. V Jurkloštru so se pojavile zadnje dni divje svinje v celih krdelih. Divjačina se spušča v krompirjeve njive in je napravila že nepregledno veliko škodo. Kmetje gledajo s strahom na njive, ki izgledajo, kakor bi bil kdo svežo krompirjevo cimo podoral. Poleg odraslih svinj pridirjajo na njive tudi mladiči, ki se lotevajo s posebno slastjo pšenice ter koruze. Lansko leto je uničila ta zverjad posestnikom v župniji Jurklošter dobro polovico vseh poljskih pridelkov. Oblast bo morala nekaj ukreniti, da zatre te škodljivce, ker navadni kmetski lovci jim nismo več kos.

Obiskovalcem Ljubljanskega velesejma. Uprava Ljubljanskega velesejma je letos izdala kakor druga leta permanente legitimacije, in sicer po 30 Din. Z njimi je združena udobnost polovične vožnje. Pri odhodni postaji je treba kupiti celo vozno karto, s katero se je mogoče brezplačno peljati potem iz Ljubljane do odhodne postaje. Zato opozarjamo vse, da pri odhodu v Ljubljano nikakor ne oddajo voznega listka. Legitimacije se dobe v vseh večjih krajih po celi državi, naroč se pa tudi lahko z dopisnico pri velesejmskem uradu, ki preskrbi tudi zdrava in po ceni stanovanja v hotelu ali privatno.

Zrelotni izpiti na drž. gimnaziji v Mariboru, ki jim je predsedoval ravnatelj dr. Jos. Tomišek, so se v torek, 21. t. m. zaključili. Zrelot se je priznala sledečim 38 kandidatom: Beran Jaroslav, Bračko Bogomir, Cejan Branko, Čokl Martin, Čop Gabrijel, Dolinšek Franc, Draš Stanko, Goll Hermina, Guzelj Leon, Juranovič Alojzij, Klascinc Anton, Kopic Rado, Kopriva Ernst, Kordež Zdravko, Košič Herman, Košir Zora, Kristan Alojzij, Laura Jakob, Lupše Martin, Pertl Emanuel, Petan Janez, Pleskovič Rasta, Prah Karel, Prelog Franc, Preskar Janez, Pungartnik Avgust, Rebula Ivan, Rojht Ivan, Stanek Leopold, Suhač Jožef, Šetinc Anton, Šijanec Drago, Šorli Alda, Tomišek Viktor, Weiss Hugon, Wraber Jakob, Zinauer Milan. — Iz 1 predmeta ponaavlja izpit v septembru 5 kandidatov, popolnoma zavržen ni bil nobeden. — Razlike v stopnji zrelosti izpitna pravila ne poznajo.

Matura na drž. ženskem učiteljskem v Mariboru. Na drž. ženskem učiteljskem je končala matura, ki se je vršila pod predsedstvom vseučiliškega profesorja dr. K. Ozvalda. Prijavilo se je vseh 31 gojek IV. letnika. S slovenskim učnim jezikom so položile izpit: Aleksič Mena (z odliko), Antonac Ada, Conč Ela, Conč Franciška (z odliko), Golobič Marta (z odliko), Gorup Marija, Gruden Danica (z odliko), Jančar Kristina (z odliko), Jerše Danica, Kajč Vera, Kavčič Jadviška (z odliko), Kimič Marija, Klun Karolina, Kovač Franciška (z odliko), Krašovič Mihaela (z odliko), Kurbus Milena (z odliko), Ozvatič Lea, Prelog Cecilija, Puppis Zora, Rajh Matilda, Regoršek Avreljia (z odliko), Rojnik Marija, Roškar Neža, Urbajs Alojzija, Urbas Antonija, Visenjak Marija. S slovenskim in nemškim učnim jezikom: Borko Elvira, Lochert Bexina, Monari-Neufeld Silviya, Verbek Nežica (z odliko). Eni kandidatinji je dovoljen izpit v jesenskem roku.

Samomor. V sredo zjutraj se je obesil v Mariboru na Koroški cesti 104 železničar Anton Koban. Celo noč je lovil v Dravi ribe, ko se je vrnil zgodaj zjutraj v svoje stanovanje, je izvršil iz dosedaj nepojasnjenega vzroka samomor. Pri njem je bila hčerka, ki je zapazila prepozno katastrofo. Žena Kobanova se mudi že dalje časa v Dalmaciji. Policijska komisija je napravila takoj pregled in ugotovila, da gre za samomor.

Škofijska zveza društva »Krščanska šola« ima svoj redni letni občni zbor v Mariboru dne 21. julija 1927 ob 2. uri popoldne. Pozivamo vse podružnice, ki še doslej niso imele svojih občnih zborov za leto 1927, da čimprej zaostojijo tozadevni določbi društvenih pravil ter nemudoma javijo v Maribor na odbor škofijske zveze imena in naslove odbornikov, zlasti dopisovalca. Obenem z občnim zborom se vrši dne 21. julija v Mariboru zelo važno posvetovanje o velikih nalogah krščanske šole, ki jih mora v bližnji bodočnosti izpeljati. Odbor škofijske zveze.

Izletniški vlaki v Dravsko dolino. Direkcija državnih železnic v Ljubljani je določila potniška vlaka št. 1712-z odhodom iz Maribora gl. kol. ob 5.38 uri zjutraj ter št. 1715 s prihodom v Maribor gl. kol. ob 21.04 uri zvečer kot izletniška vlaka za nedelje in praznike do vstevši 30. septembra 1927. Za te vlake je izletnikom dovoljen 50 odstotni popust v II. ali III. razredu na ta način, da se pri odhodu kupi izletniška povratna vozna karta za polovično ceno od normalnih veznih cen. Te izletniške karte se izdajajo za nedelje in praznike ter veljajo en dan za vožnjo tja in nazaj. Na razdalje preko 60 km, torej iz Maribora gl. kol. do Dravograda, Guštanja in Prevalj se izdajajo izletniške karte tudi za sobote in dneve pred prazniki za delocene vlake ter veljajo dva dni za vožnjo tja in nazaj. Ako je bila izdana izletniška karta na tako razdaljo za nedelje, oz. za praznik, velja za povratek tudi v ponedeljek, oziroma na dan po prazniku. Te določbe stopijo v veljavo s 25. ozirema 26. junijem. Izletniške povratne vozne karte izdaja v predprodaji biljetarna »Putnika« v Mariboru, Aleksandrova cesta 35.

»Jutro« dopisnik dr. Avguštin Reisman obsojen. Pod gornjim naslovom je poročal »Slovenski Gospodar« v štev. 23, da je bil tir. Reisman v tožbi poslanca Žebota obsojen in da mora plačati tudi vse pravne stroške. To ne odgovarja resnici. V tej tožbi dokaza radi nemškutarskih mersarskih pomočnikov sploh nisem nastopil, pač pa za vse druge očitke proti poslancu Žebotu, glede katerih se mi je dokaz resnice popolnoma posrečil in čogal, da je poslanec Žebot bil res glavni vzbuditelj na shodu dr. Korošca, da je več ljudi s silo spravil s shoda, surovo nastopal in nekega delavca neusmiljeno pretepel ter nekemu mladeniču nastavljal samokres na prsa. Glede teh očitkov me je sodišče oprostilo. Izrek glede stroškov v sodbi pa se glasi, da imam nositi stroške po § 389 kpr., zvezane z obsodbo in tozadevnim postopanjem. Stroške, združene s postopanjem, nanašajočim se na oprostilen izrek po § 390 kpr., to je za dokazovanje resnice, ki je zavzelo največji del razprave, pa mora nositi tožitelj, poslanec Žebot sam pri svo-

jem in mojem odvetniku ter sodišču. — Dr. Avg. Reisman, odvetnik v Mariboru.

Železniški uradnik iz Pragerskega se ustrelil. V nedeljo proti polnoči se je ustrelil v glavo iz samomorilnega namena mlad železniški uradnik iz Pragerskega Stanko Bergant. Obiežal je pri priči mrtve. Kaj ga je gnalo v prostovoljno smrt, še ni znano.

Umor v Slovenskih goricah. V šentlenartskem okraju v Smolincih se je doigral zadnje dni doslej še nepojasnjen umor. Komaj 24 let stari posestnik Franc Pučko se je vračal proti domu od svoje sestre Jožefe, kjer je kosil. Na povratku ga je v noči nekdo ustrelil iz samokresa v trebuh tako, da se je zgrudil Franc nezavesten in tako tudi obležal. Mimoidoči so ga našli drugo jutro, ga naložili ter peljali v bolnico v Ptuj. Pred prihodom v ptujsko mesto je Pučko podlegel streli in so ga spravili mrtvega v mrtvašnico na pokopališču v Rogoznici. Tukaj so truplo raztelesili in nato pokopali. Kdo ga je in zakaj je bil Pučko ustreljen, še ni znano ter pojasnjeno. Pučko je bil znan kot zelo miroljuben in sploh ni imel osebnih sovražnikov.

Finančna straža obstrelila tihotapca. Na meji pri Gederovcih v Prekmurju je zalotila finančna straža znanega tihotapca Novaka iz okolice Čakovca. Financar ga je pozval, naj postopi ter se uda, a tihotavec se je spustil v beg. Stražar je seve ustrelil za beguncem in ga pogodil. Težko ranjenega Novaka so prepeljali v bolnico v Radgono.

V smrt radi bolezn hčerke. V Gomilah pri Ptuj in sicer v občini Iršovci je izvršil samomor 65 let stari posestnik Josip Kurbus. Obolela mu je namreč njegova druga hčerka, katero je najbolj ljubil izmed vseh otrok. Radi bolehanja hčerke se je oprijela sicer imovitega Kurbusa taka duševna potrlost, da si je vzel sam življenje. Kurbus je izvršil samomor v popolni duševni zmedenosti.

Zrelotniški izpiti na ptujski gimnaziji so se pričeli dne 13. junija ter so se končali pod predsedstvom ravnatelj g. dr. J. Komljanca dne 22. junija. Izipit je položilo 11 kandidatov in sicer: Budan Julij, Ferlan Tomaž, Horvat Stanko, Jamšek Stanko, Kavčič Skalko, Močunik Matevž, Munda A., Abram Angela, Orešnik Franc, Smodič Emilija, Sok F. Trije kandidati so bili zavrjeni za jesenski rok, za celo leto ni padel nobeden.

Otrok smrtno ponesrečil. Na Spodnjem Lanovžu v Celju so se v ponedeljek dopoldne igrali na nekem dvorišču mali otroci. K zidu je bil prislonjen velik in težak zabo. Starejši sin tesarja Borka je splezal nanj in ga je odrinil od zida tako, da se je po nesreči prevrnil in podrl na tla mlajšega štiriletnega brata Pepčka. Na vpitje prestrašenih otrok so prihiteli domačini in izvlekli smrtno ponesrečenega otroka izpod zaboja. Odnegli so ga v stanovanje staršev, kjer je ležala bolna mati. Deček je na poškodbah — imel je zdrobljeno lobanjo — kmalu izdihnil.

Novo telefonske ter brzojavne zveze v naši državi. Mariborska glavna pošta bo dobila še to jesen takozvano avtomatično telefonsko centralo, kakor jo že imata Ljubljana in Zagreb. Pri avtomatičnem telefonu odpadejo telefonistinje, ki so bile doslej glavni kamen izpodtike pri telefonu. — Mednarodna kabelska zveza bo zvezala glavna središča naše države z zunanjim svetom. Ta nova telefonska zveza po debelem kablu bo šla po progji: Maribor—Sevnica ob Savi—Zagreb—Belgrad. V Sevnici ob Savi bo centrala, katero že gradijo. Od Sevnice se bo tudi ocepila proga proti Ljubljani in Trstu. — Telefonsko zvezo dobi Sv. Miklavž pri Ormožu. — Gornje Prekmurje, ki ni imelo doslej ne brzojava in še manj pa telefona, bo zvezano z Mariborom brzojavno in telefonično. Proga bo vezala te kraje: Maribor—Murska Sobota—Bodonci—Gornja Lendava—Rogačevci. Delo bo izvršil gradbeni oddelek mari-

borske pošte. Tozadevni načrti so že izdelani in odobreni. Z delom bodo začeli takoj.

Prépet pri Sv. Jederti nad Laškim. Š. Francelj in V. Jožko sta si že dolgo bila prijatelja, kakor pes in maček. V nedeljo, dne 12. junija, se jima je v gostilni ponudila prilika, da si od blizu pogledata v oči. Njune prijateljske poglede pa so spremljali koli in nož, ki so pri tem postali krvavi. Zato so nazadnje Franceljna naložili na voz in zapeljali v celjsko bolnišnico, Jožka pa, ki je hotel ubežati, so nekje na Hrvaškem orožniki ustavili in zavrnili na rakovo pot. Sodnja bo ugotovila, kateri je imel več korajže, ki jo je po stari slovenski navadi podprl — alkohol.

Smrten padee z II. nadstropja. Iz Trbovelj nam poročajo: V sredo zvečer okoli 11. ure se je zgodila na Vodah v rudniški stanovanjski hiši ob stari bolnici nesreča, ki je sosede zbudila iz prvega spanja, razburila živce vseh stanovalecev hiše in se zjutraj razširila naglo po okolici. Padel je namreč iz II. nadstropja rudniški poduradnik g. Ivan Deželak, zaposlen v osrednji delavnici. Nesreča se je zgodila, kakor se domneva, ko se je, prišedši domov, naslonil preveč s telesom na ograjo in tako izgubil ravnotežje ter padel na tla pred stanovanje g. Stanka Keše, ki je ravno prišel iz popoldanskega šihta in je bil pri večerji. Ko je g. Keše zaslišal težek padec, gre gledat in vidi na tleh v krvi ležati Deželaka. Peklical je takoj sosede na pomoč, ki so nato ponesrečenca odnesli v bližnjo staro bolnico. Ko ga je pozvani zdravnik dr. Baumgarten preiskal, je konstatiral, da je ubita lobanja. Kri je uhajala iz nosa in iz ušes. Pokojni Deželak je bil star okoli 35 let. Žalostno pri tem je to, da mu je žena bolna in se nahaja na spremembi zračja v Savinjski dolini. Zapušča ženo in še tri male otročičke. Bil je pri pevskem društvu »Zvon« tenorist in ga bo društvo težko pogrešalo.

Grozna vremenska nesreča v Ratečah na Gorenjskem. V sredo, dne 22. junija, je zadelo obmejno občino Rateče na Gorenjskem strašna nesreča. Po krasnem solnčnem dnevu je prihrumela na večer okrog 6. ure s koroške strani nevihta s točo in viharjem. Nastala je vremenska nesreča, kakršne ne pomnijo najstarejši ljudje. Tekom 10 minut je bil ves trud že itak komaj se za obstanek borečega rateškega kmeta uničen. Med bliskom in gromom se je vsula gosta toča, ki je v kratkih minutah pokrila njive in travnike s plastjo debelo do 20 cm. Polja, ki so ravno letos obetala dobro letino, so se izpremenila v čisto zimsko pokrajino. V Ratečah je vladala groza, strahotnejša kakor ob vsakem požaru. Vihar je divjal s tako silo, da se je tresla zemlja in se šibila slemena. V vasi sami je po državni cesti voda nanasla toliko toče, da je bila cesta po nekaterih krajih zasuta do pol metra visoko in še več. Bil je pravi sodni dan. Brez presledka je udarjala strela. Z zvonika je klenkal plat zvana, ženske in otroci so drhteč jokali od groze. Mnogo ljudi ni moglo niti pravočasno pobegniti s polja domov, ker jih je nevihta zajela na prostem in so torej morali poiskati najbližje zavetišče. Nekateri so v strahu pred treskajočo streljo legli na zemljo in jih je tolkla toča. Ker je med neurjem tudi strašno lilo, so hudourniki v kratkih trenutkih poplavlili vas in je voda zalila domove in hleve. Komaj so rešili živino, nekaj drobnice pa je seve potonilo. Poškodovanih je mnogo hiš, kajti toča je bila debela kakor oreh in je ležala še dolgo po polju in cestah ter so jo morali odmetavati, kakor po zimi sneg. Nevihta je, kakor rečeno, prišla s koroške strani, kjer je prej istotako moralo razsajati strašno neurje. Usmerila se je preko Rateč na jug čez Ponco, tako da je sosedna občina Kranjska gora s Podkorenem ostala obvarovana. Ljudje so ob ves pridelek in ne vedo, s čem se bodo preko zime preživljali. Uničeni niso samo vsi poljski pridelki. Tudi trava na trav-

Naša društva.

Orlovski podvezci, ekspoziura Celje—Maribor priredi v nedeljo, dne 10. julija 1927 v Celju javni nastop s sledečim sporedom: Dopoldne: po prihodu vlakov pohod po mestu, ob 9. uri sv. maša v opatijski cerkvi. Popoldne: ob 4. uri na dvorišču Mestne osnovne šole telovadni nastop: 1. članice: proste vaje; 2. lahka atletika: a) skok s palico, b) štafetni tek; 3. članice: simbolične vaje; 4. rodna telovadba: a) člani, b) vaditelji; 5. člani: proste vaje. Vstopnina: sedeži I. vrste 15 D, II. vrste 10 D, stojišča 8 D. Sodelujeta godba celjskih železničarjev in rudarska godba iz Griž.

Kapla na Kozjaku. Dne 19. junija je stopila kapelska mladina prvič pred javnost z ljudsko igro »Domen« in po igri s pevskim točkami domačega pevskega zbora. Težavna in trudapolna je bila naša naloga, zakaj igralci kakor pevci so bili še sami navešči ljudje, ki še po večini odra niso videli, kaj šele igrali. — Tudi s pevci ni bilo nič bolje. Najprej jih je bilo treba naučiti nof in ko smo kolikor toliko spoznali sekirice, smo polagoma začeli peti iz Mohorjevih pesmaric. Težko nalogo smo si nadejali, ko smo se odločili, da pokažemo sad našega truda tudi občinstvu, ki nam je bilo po veliki večini naklonjeno in nas je po možnosti tudi moralno in materialno podprlo. Ze smo obupavali, kajti je že tako pri mladini, da se hitro ogreje za kako stvar, potem pa ravno tako hitro tudi odpove. Precej jih je odpadlo... Tisti pa, ki smo ostali, smo garali naprej in prišli so zopet novi, ki so vzrajali do konca. Takrat pa, ko smo videli, da bomo kos svoji nalogi, takrat smo pljunili v dlan, si zavihali rokave do kolcomelce, stisnili pesti ter enoglasno kriknili: »Mi moramo, mi moramo na plan!« Prišla je tretja nedelja v mesecu juniju, ko je kmetska mladina iz Kaple prvič stopila pred številne goste od blizu in daleč ter pokazala in jasno dokumentirala, da ni zadnja, kakor so si nekateri mislili. Starši so videli nastop svojih sinov in hčera in še danes, če le koga srečam, me vprašujejo: »Boste še drugič tudi kaj priredili?« — Ledino smo začeli orati, prve brazde so že zorane, odnehali ne bomo poprej, dokler ne bomo Kaplanci verni drugovi drugih kmetjskih sinov in deklet.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Gotovo še je vsem v spominu predstava igre »Na dan sodbe«, katero je v splošno zadovoljnost uprizoril orlovski odsek na binkoštni ponedeljek. Sporočamo sedaj, da se bo igra »Na dan sodbe« ponovila na Petrovo, dne 29. t. m. Pričakujemo, da nas tudi tokrat posetite v obilnem številu. Bog živi! Odbor.

Katoliško prosvetno društvo v Sv. Petru pod Sv. gorami vabi v ljudno vse prijatelje prosvete na slavnost blagoslovitve temeljnega kamna za Društveni dom v Sv. Petru, ki se vrši v nedeljo, dne 3. julija 1927. Spored: 1. Ob 6. uri vohod vseh tukajšnjih organizacij v cerkev; 2. v cerkvi pridiga in sv. maša, med sv. mašo skupno obhajilo članov tukajšnjih organizacij; 3. po sv. maši odhod na stavbišče, kjer se vrši: a) slavnostni govor, b) podpisovanje na pergament, koji se vzida v temeljni kamen, c) blagoslo-

vitve temeljnega kamna. Pri celi slovesnosti sodeluje polnoštevna godba iz Desinič.

Viničarski vestnik.

V Ljutomeru se je dne 12. jun. vršil občni zbor centrale SZV., na katerem so delegati kot zastopniki članov skupin: Ljutomer, Svetinja, Sv. Miklavž pri Ormožu, Litmerk, Kapela, Gor. Radgona, Zavrč, Sv. Barbara v Halozah, Sv. Peter pri Mariboru in Maribor sklenili, podati naši javnosti v smislu svojih zahtev za odpravo obstoječih krivic, naslednjo resolucijo: 1. da se od strani delodajalcev in njihovih nameščencev vsiljuje viničarskemu delavstvu podaljšanje delovnega časa, ne da bi se zaeno zvišal tudi zaslužek; 2. da se od strani delodajalcev vsiljuje akordno delo, pri katerem vinčar dnevno ne zasluži niti najbolj minimalne dnevne mezd 3 Din; 3. nekateri delodajalci, predvsem veleposestniki, pridružjejo denarna izplačila delavcem po več mesece, kar povzroča v viničarskih družinah nezadovoljnost ter še večjo bedo in pomanjkanje; 4. da nekateri delodajalci in njih nameščenci naravnost nečloveško postopajo s svojimi viničarji, jih šikanirajo in preganjajo in da so posebno prizadeti tisti, ki so organizirani; 5. da se stari in onemogli viničarji največkrat vržejo iz službe, ne oziraje se nato, da so vse svoje življenjske moči žrtvovali delodajalcem, ter so danes prepuščeni sami sebi, svoji kruti usodi ter beračenju. Z ozirom na navedene ugotovitve smatra občni zbor zaupnikov za svojo dolžnost, da dvigne odločen protest proti vsem in vsakomur, ki viničarju ne prizna dostojnega in človeka vrednega življenja. Zahtevamo, da se uveljavi čimprej viničarski red tak da bode viničar imel po njem popolno zaščito zoper gorostastne krivice in zoper gotove brezmejne izkoriščevalce. Zahtevamo, da se izvede starostno zavarovanje ter od merodajnih činiteljev podpre gnotno Vzajemno zavarovanje naše organizacije, kakor so tega deležni drugi delavski stanovi. Zbor odločno protestira proti vsaki kršitvi osebne svobode viničarjev in kršenju delavskih pravic. Zahteva brezpogojno svobodo organizacije in odločno zavrača vse mahinacije, s katerimi se položaj viničarjev še postruje. Zbor pozivlja celokupno viničarsko ljudstvo, da se solidarno organizira, ker edino po organizaciji je možno uspešno odpravljati krivice in drugo, kar nas danes teži. Samo v organizaciji je naša rešitev!

Skupina Sv. Miklavž pri Ormožu je priredila dne 6. junija ljudsko tombolo. Odbor skupine izreka na tem mestu javno zahvalo vsem darovalcem darov in prispevkov. Bog povrni stotero! Od dobička tombole je odbor nakazal sedemnajstim članom skupine primerne izredne podpore. To samo edino onemogli ali bolehnim starčkom, ki niso za prav nobeno delo ter se preživljajo z beračenjem ali dobrotljivostjo svojcev. Nakazala se je od te vsote tudi nezgodna podpora 200 Din članici Mariji Fekonja, ki si je zlomila nogo ter morala ostati več tednov v ormoški bolnici. Nikjer ne more priti ljubezni do bližnjega ter stanovska zajemnost do tolikega izraza kot samo v organizaciji. Nam nasprotni elementi bodo pa seveda rekli, da ljudi farbamo in si žepe krpamo. Odbor.

Jubileji zaslužnega g. dekan z.

Dne 18. julija t. l. bo slavil znani, priljubljeni ter obče spoštovani g. dekan ter duhovni svetnik Marko Tomažič v Kozjem redke ter pomenljive jubileje.

Omenjenega dne bo minulo 40 let, kar je bil g. dekan posvečen v mašnika ter živita od njegovih tovarišev, ki sta bila posvečena iz III. bogoslovnega letnika le še č. g. kanonik ter dekan Čiček in župnik Ulčnik.

S 40letnico mašništva bo slavil g. dekan tudi 30letnico, odkar je nepretrgoma načelnik kozjanskega okrajnega zastopa. G. Tomažič je še menda po prevratu edini izvoljeni načelnik, ker drugim okrajnim zastopom načeljujejo le gerenti.

Im njegov tretji jubilej bo 20letnica, ko je bil imenovan za dekana obširne in težavne dekanije Kozje.

Ob priliki zgoraj naštetih jubilejev pri vsem obilnem delu in delovanju v blagor naroda in cerkve z vsemi močmi vestno ter požrtvovalno delujoči g. slavljence zaslužja, da se ga spomni jubilent »Slovenski Gospodar«.

G. Marko Tomažič se je rodil dne 8. junija 1861 v Ljutomeru. Gimnazijo je dovršil v Varaždinu, bogoslovje v Mariboru in je bil že kot kaplan znan po svoji gorečnosti v hiši božji, priljubljenosti in neustrašeni delavnosti na narodnem polju. V živem in najboljšem spominu še imajo danes takrat mladega kaplana Tomažiča v Trbovljah, kjer je svoj čas tako uspešno posređoval pri rudarski stavki in si osvojil srca delavstva.

Mlad in krepek je prišel za župnika na Pilštajn, kjer se je lotil v družbi rajnega kozjanskega notarja dr. Barleta in takratnega okrožnega zdravnika dr. Jankoviča narodno budnega in izobraževalnega dela v zapuščeni in nemškutarskem kozjanskem okraju.

S svojo neustrašeno besedo in z delom v družbi načelnika pri okrajnem zastopu je probudil celi okraj toliko, da je volil slovensko pri vseh volitvah in bil glavna opora narodno krščanske stranke, s katero je prodiral v Slovenski Štajer takrat mladi dr. Anton Korošec.

Ni bilo tedaj lahko potisniti Nemce in nemškutarje v manjšino pri raznih volitvah in posebno še pa pri okrajnem zastopu. To je dosegel s svojo zgornostjo in priljubljenostjo pri priprostem narodu g. župnik pilštajnski Marko Tomažič. Iz Pilštajna je prišel za dekana v Kozje in ravno tukaj je v družbi rajnega notarja in dr. Jankoviča dosegel, da je ta prej skoz in skoz nemškutarski trg dobil v primeroma kratkih letih čisto slovensko lice,

nikih in pašnikih je tako zbita, da živina ne bo imela potrebne prehrane niti čez poletje, a kje za jesen in za zimo.

Požigi na Kranjskem so zopet pričeli. V noči od 22. na 23. junija je pogorelo v Bregah, občina Cerklje ob Krki, peterim gospodarjem vse imetje. Ogenj je bil napovedan že meseca maja. Neznani zločinca je napisal na listek, kdo bo pogorel in v resnici je ogenj sedaj nastal pri onih, ki so bili na listku zaznamovani. Tak človek bi zaslužil najhujšo kazn, saj je zločin še večji, kakor če vzame komu življenje!

Letalska nesreča. V naši državi se zelo pogosto dogajajo nesreče z vojaškimi letali. Najbrže bo kriv slab material, katerega naša država nakupuje v Franciji. — Dne 23. t. m. se je dvignil v Novem Sadu v zrak 24letni častnik Toša Draguljac na aeroplanu Goudron Litiere. V višini 400 metrov pa je motor nenadoma odpovedal, letalo se je postavilo na glavo ter priletelo z vso silo na zemljo. Izpod ruševin so potegnili mlađega častnika mrtvega.

Aretacija nevarnega razbojnika. Vsem je še v žitem spominu usoda znanega razbojnika iz Slavonije Čaruge in tovarišev. Še dolgo za tem, ko je bil Čaruga pod ključem in obsejen, je opravljal po Slavoniji in Hrvaškem tolovajski posel njegov edini na prostem ostali tovariš, takozvani Prpič mali. Tega razbojnika so spravili pred kratkim pod ključ in sedaj lovijo ter zapirajo njegove pomagače. V Osijeku je policija vlovila enega izmed najopasnejših in pretkanih članov Prpičeve tolpe, Franca Smojverja, ki ga je sam Prpič Mali v svojih izpovedbah obtožil nekaterih zločinov. Zločinca, ki se je dolgo skrival, je policija zvito ujela v past. Zagrebška policija je namreč doznala, da se je Smojver nekaj časa nahajal na Sušaku pri svojem sorodniku delavcu Pavlu Tašenu. Sušaška policija je nato začela pregledovati pošto, ki jo je Tašen prejemal in je dne 12. junija med ostalimi pismi ujela Smojverjevo pismo, v katerem je Tašenu sporočil, da odhaja iz Zagreba v Osijek. Takoj je bila o tem obveščena osiješka policija, ki je po svojih zaupnikih doznala, da Smojver že prebiva v Osijeku pri mizarju Kornburgerju. Sledila je aretacija, ki se je odigrala precej nevarno z naperjenimi samokresi tajnih policistov. Sprva je Smojver uporno zatrjeval, da se piše Blaž Došen in je predložil razne ponarejene listine, končno pa se je vendar sam izdal, vendar je odklanjal poznanstvo s Prpičem Malim in udeležbo pri raznih razbojstvih. V pondeljek je močna četa orožnikov prignala Smojverja iz Osijeka v Zagreb, kjer je po daljšem zaslišanju priznal svoje članstvo v Prpičevi tolpi in udeležbo v raznih zločinih. Po zaslišanju je bil Smojver odpravljen k orožništvu v Sisak, odkoder se bodo vršili izvidi na krajih storjenih zločinov. S Smojverjem je prišel v pest orožništva poslednji član krvoločne Prpičeve tolpe. Hvale vreden je uspeh varnostnih organov, ki so v razmeroma kratkih tednih polovili obsežno razpredeno in krvoločno zločinsko tolpo Prpiča malega.

Tihotapstvo saharinom. Po izjavi ravnateljstva je bilo zadnji mesec ob celi državni meji zaplenjeno 250 kg saharina v vrednosti 375.000 Din. Koliko saharina pa je prišlo v državo, ne da bi ga zaplenili, ni mogoče dognati, toda gotovo bo skupno parkrat presegel težo zaplenjenega. Največ saharina se menda vtihotapi v našo državo preko severne meje iz Nemške Avstrije in najbolj prebrisani tihotapci so postali sedaj naši obmejni Štajerci.

Koliko ljudi je zaposlenih na naših železnicah. Državne železnice so ogromno podjetje, ki zaposluje na tisoče ljudi. Po najnovejših podatkih železniškega ministrstva je na naših železnicah zaposlenih 65.923 ljudi, od tega 8134 uradnikov, 14.732 poduradnikov, 1818 pomožnih moči in 38.558 delavcev.

Med vojno, ko je primanjkovalo že tudi na kmetih vsega, je bil ves čas tolažnik žalostnih ter telesni dobrotnik vsem, ki so ga prosili pomoči in podpore.

Treba še pa pri spominih jubileja velezasluznega dekana omeniti posebej njegovo brezmejno prijaznost napram vsakemu in gostoljubnost. Iz Tomažičevega župnišča še ni odšel nikdo nepogojen in to brez razlike na stan. Njegova gostoljubnost ter radodarnost slovita po celem okrajnem glavarstvu in smelo trdim, da ga ni v celem okraju odraslega izobraženca in zavednega Slovenca, ki bi ne rekel: Tako postrežljiv in gostoljuben zna biti edinole sin Ljutomerskih goric g. dekan kozjanski Marko Tomažič.

Pri vsem nepregledno obilnem in dolgoletnem delu za mili naš slovenski narod v cerkvi in izven nje je ostal naš Marko vedno skromen, ni se pehal za vidnimi odlikovanji — najlepše odlikovanje, ki ga kiti. je zavest: narod me ljubi, spoštuje, cenil in mi je udan. Pri omenku trojnega jubileja g. dekana Tomažiča se spominja njega ter njegovih zaslug 60letnik »Slovenski Gospodar« in mu kliče: Trojni slavljence, veliko si storil med drugim tudi za širjenje slovensko krščanskega časopisja in pred vsem »Slovenskega Gospodarja« in v zahvalo: Bog Te živi ter ohrani slovenskemu narodu in naši mladi narodni državi pri moči, v zadovolju in sreči do skrajnih mej človeškega življenja!

Januš Golec.

Lov na medveda.

(Odlomek iz vojnih spominov.)

Kmalu za tem, ko je napovedala Rumunija rajni Avstro-Ogrski vojno in zasedla del Sedmograške, je bil poslan en trahom bataljon (vojaki, ki so bili bolni na egiptovski očesni bolezn) kot straža karpatskega pogorja severno od mesta Gy. Sz. Miklos. Braniti je moral bataljon znani Bekas prelaz. Rumunska vojska se tega prehoda sploh ni poslužila in tako so imeli trahomaši parletni mir pred sovražnikom. Rumunske predstraže so bile zelo daleč proč od bataljona in do izmenjave strelav sploh ni prišlo.

Častniki in moštvo je bilo nastanjeno v postojankah levo in desno od prelaza. Karpatsko gorovje v okolici Bekas prelaza je bajno lepo in posebno krasoto tvori malo jezerce, ki je nastalo v sredini gor radi plaza, ki se je udril pred leti iz gorovja ter zasul strugo neznanega potoka. Je videti še danes, kako štrlijo iz jezera veje ter korenine smrek, katere je prinesel seboj plaz. Iz ostankov nestrohelega drevja se da sklepati, da je to jezerce mlajšega izvora. Okolica tega

Razpust zagrebškega občinskega sveta in razpis občinskih volitev na Hrvaškem. Vlada je razpustila zagrebški občinski svet in postavila za komisarja vpokojenega banskega svetnika Antona Golijo. Nove občinske volitve za Zagreb bodo tekmo 6 tednov. Občinske volitve za celo Hrvaško so razpisane na 25. septembra t. l.

Novi škofi in kardinali. V Vatikanu so bili ob priliki zadnjega konsistorijuma (posvetovanja) imenovani za škofo: Almio Sproll za škofa v Rottenburgu, Ferdinand Pawlikowski za škofa v Gradcu, Janez Milzer za škofa v Barro in Jožef Oflüger za škofa v Modru. Na konsistorijumu, ki se je vršil dne 23. junija, sta bila izvoljena za kardinala Lauri in Van Roy.

Tri smrtne obsodbe v Sarajevu. Vrhovno sodišče v Sarajevu je potrdilo razsodbo okrožnega sodišča, s katero so bili Dušan Oreba, Vinko Terlič in Adam Krmpotič radi hudodelstva roparskega umora obsojeni na smrt. Odprta je prošnja za pomilosočenje, ker bo sicer smrtna obsodba izvršena. To bi bila po svetovni vojni prva justifikacija v Sarajevu.

Potresi v Hercegovini. Po poročilih iz Mostarja beleži tamkajšnja seismološka postaja dan za dnem kak rahel potres, ki ga prebivalstvo že več ne opazi. Dne 23. junija ob enih zjutraj pa je bil močnejši potres, ki je trajal tri sekunde in je zbudil iz spanja mnogo ljudi, vendar pa ni napravil znatne škode.

Zgorelo mu 1800 dolarjev. Nedavno se je povrnil iz Amerike v svoj rojstni kraj Crnač v Hercegovini Marijan Zeljko. Kupil si je malo posestvo in hišo z denarjem, katerega si je prislužil v Ameriki, ostanek, okrog 1800 dol., približno 100.000 Din, pa je spravil doma. Te dni pa je pogorel in s hišo vred mu so zgoreli tudi dolarji. Da jih je zaupal kakim posojilnici, pa bi bil kljub požaru še vedno imovit človek.

Zrebanje orlovskega srečolova v Solčavi je preloženo na dne 15. avgusta.

Živila sreče! Opozarjamo cenj. čitatelje, da je današnji številki priložen prospekt za naročbo srečk državne razredne loterije od zelo priporočljive trdke Drag. Kolakovič v Beogradu, Kaj. Ljubice ul. 15.

Zadruga čevljarskih mojstrov v Mariboru naznanja svojim članom, da se vrši sredi meseca julija t. l. tretja redna pomočniška preizkušnja. Prošnje za pristup k preizkušnji je vložiti najkasneje do dne 10. julija pri načelnstvu zadruge v Mariboru, Orožnova ulica 6.

Mnogo zaslužiti, delati in pridobivati denarja moremo edino le s povsem zdravimi rokami in nogami. Ako se naših udov polote vztrajne bolečine, ter začne trgati, zbadati, bosti in mučiti, tedaj je to velika zapaka pridobivanju. Kako blagodejno se izkažejo v teh težkih urah drgnjenje in umivanje z našim, že skozi 28 let priljubljenim, bolečine olajšajočim domačim sredstvom Fellerjevim blagodiščim »Elsafluidom«! Zelo koristen je pri revmatičnih bolečinah, pri glavobolu, zobobolu; krepi in osvežuje mišičevje in živce, pa prinese zdravo spanje in nov moč za delo. Od znotraj in od znanj močnejši, izdatnejši in večjega dejstva kot francosko žganje in najboljši kosmetikum te vrste. 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici 63 Din že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg št. 341, Hrvatska.

Pisma iz domačih krajev.

Središče ob Dravi. Napoved novih skupščinskih volitev je našla pristaše SLS pripravljene. Lahko povdarimo z mirno vestjo, da bo izid v ponos vsem prav slovensko zavednim Središčanom in bo cela SLS gledala na naš starodavni trg kot na trdnjavno zavednosti, poštenja in dela, kakor ga je pokazala doma in v Beogradu edinole Slov. ljudska stranka. — Radičevci pri nas izginjajo in kako tudi ne, saj je celo njih voditelj in poslanec Ke-

gorskega bisera je le malo obljudena in se razprostirajo krog in krog smrekovi gozdovi, v katerih še najbrž nikdar ni pela sekira. Nepregledne šume so bile polne razne divjačine in trahomaši so večkrat poročali, da so se srečali z neverjetno velikim medvedom, ki se je klatil po okolici omenjenega jezera. Ker je bil kosmatin tak velik, se ga ni upal nobeden lotiti s puško in je imel mir pred lovsko roko, dokler ni prišel k bataljonu narednik Turkal. Podčastnik je bil rodom Ličan in v civilni službi gozdar v znanih liških šumah ter gozdovih, ki so polni volkov in medvedov.

Turkal ni bil pohod na medveda nič kaj novega in je sklenil, da bo pripomogel z lovsko spretnostjo celemu bataljonu do okusne ter tečne medvedje pečenko.

Oborožil se je s karabinko, v katero je porinil magacin takozvanih dum-dum patron, da bi bil učinek zadetka gotovo smrtonosen. Spremljal je lovca gefrajter, ki je tudi nosil nabito karabinko.

Proti jeseni je šlo, ko sta se odpravila omenjena lovca iz postojank po gozdu proti jezeru, in sicer že ob 2. uri zjutraj. Pot se je pogrezala z vrha vedno bolj navzdol in nista videla nobene zveri, kaj še le medveda.

Obšla sta parkrat jezero, a nikjer medveda, o katerem se je že tolikokrat ter dolgo govorilo in so trdili očitvidci, da so se srečali z mrcino v poletnih jutjih dnevno. Izmučena od stikanja po gozdu sta sedla na ravnico ob spodnjem delu jezera in začela zajutrkovati. Ura je kazala ravno na štiri zjutraj, močno se je začelo daniti, sonce se je že dvigalo na nebesni obok.

Lovca sta bila obrnjena z obrazom proti jezeru in s hrptom proti smrekovemu gozdu. Kar sta slišala v bližini lomljenje dračja in glasno slišne korake. Gefrajter se je ozrl in se tako prestrašil, da bi bil skoraj skočil v jezero. Tik za obema je stal orjaški medved, katerega sta iskala par ur zaman. Nenadni pogled na zver je oba tako prestrašil, da ni nobeden zagrabil za karabinko, ampak obsedela sta kot v zemljo zasajena štora v nepispisnem strahu, da ju bo medved zagrabil, razmesaril ter raztrosil na vse strani. Groza je bila tolika, da niti na beg nista mislila, ampak čakala trenutka, ko bo odprla zver žrelo in stegnila šapo po obeh žrtvah. Medved je stopil tako v bližino, da sta občutila njegov razgreti dih, ju polukaval čisto dobrosrčno, renčal je ne jezno, ampak bolj iz jutranje šegavosti, krenil na stran in odmahal ob jezeru v nasprotni smeri, kjer je nameraval izginiti v temnem smrekovem gozdu.

Še le tedaj, ko je bil medved za dober streljaj proč od obeh lovcev, sta se ta spomnila, da se nista podala na pot, da

lemina ponudil roko samostojnim demokratom, ako bi ga kandidirali pri teh volitvah. Ni še znano, kak odgovor je prejel na svojo ponudbo od oblastnega SDS tajništva iz Maribora. Kelemina iz radičevca sam. demokrat; dr. Kukovec — nekaj 20 letni steber SDS — radičevce, ki namerava kandidirati v ormoškem okraju. Kako se bosta neki gledala dr. Kukovec in Kelemina, ako se bosta slučajno sestala na kakem političnem zborčku v Središču, katerega je proglasil svoj čas dr. Kukovec za žarišče naprednjaštva po dr. Zerjavovem pravcu. Na vzgladu Kelemine in dr. Kukovca lahko presodi vsak Središčan, ki še trobi v naprednjaški lažirog, koliko veljajo načela, ki se ne gibljejo v okviru SLS! Naše kršč. organizacije bodo storile za te volitve svojo dolžnost, kakor še vedno dosedaj in za hop-hop politiko v našem ponosnem trgu ne bo prostora. — Velemlinar g. Zadravec je elektrificiral svoje podjetje in bodo dela prav kmalu gotova. — Našemu novemu orožniškemu komandirju se je posrečilo, da je izsledil ter aretirano nevarnega poljskega uzmoviča, ki je ogrožal Središče ter okolico cela tri leta. Našli so pri njem 6000 Din v gotovini. Središko orožništvo je radi svoje vestnosti v službi priljubljeno in spoštovano.

Ptuj. Velika poverba v ptujem mestnem uradu. Leta 1922. v socialistični eri je bil na ptujem magistratu nastavljen Milan Menoni kot uradnik v mestni upravi. Kmalu je dosegel blagajniško mesto, kjer je že po 3 mesečni službi pričel s ponarejanjem števil v izdatkih, tako je iz 3 naredil 8, iz 6 zaobrnil 9. Mož je med početkom plačo 700 Din, sedaj 1600 Din. Prilika ponarejanja je bila vsled neurejenega knjigovodstva olahkočena. Te manipulacije so se ponavljale leto za letom do prejšnjega tedna, ko je župan nepričakovano izvedel revizijo blagajne s pomočjo strokovnjaka g. Kasperja, ravnatelja v Mestni hranilnici. Ze takoj prvi dan so zasledili deficit v znesku 31.000 Din. V zgodnjih jutranjih urah drugega dne je Menoni hitro ponaredil potrebne podatke, toda revizijska komisija je našla takoj netočnost in ugotovila ponarejanje števil. Izdan je bil nalog ljubljanski policiji, da aretirajo Menonija, ki je med tem časom z vednostjo župana odpotoval v Ljubljano, kjer je hotel dobiti posojilo, da ž njim krije primanjkljaje. Komisija je med tem ugotovila, da znašajo poverljivi zneski že 260.000 Din. Priznal je, da je znesek od 250.000 Din poveril, da sedaj nima nobenega denarja in da njegova žena o tem ni vedela ničesar. Ker Menoni zatrjuje, da ni noben uslužbenec v mestnem uradu z njegovim deliktom v zvezi, nastane vprašanje, kakšno je knjigovodstvo, ker bi po naši pameti tako visoki primanjkljaji ne smeli biti mogoči, zlasti, ker je uradni prostor pri knjigovodstvu skupen. Po mestu vlada veliko razburjenje in v interesu pomirjenja zahtevamo od župana, da izvede strokovnjaško revizijo mestnega urada in celokupnega mestnega gospodarstva.

Polenski pri Ptuju. Smrt, ki nikomur ne prizanesa, naj še bo tako mlad ali tako bogat, je tudi zadnji čas pri nas na Polensaku prišla bolj pogosto kositi. Izbrala si je v enem tednu dvoje mladih žrtev. Izgubili smo našega bivšega cerkovnika Antona Kolarica iz Polence, ki je blizu 15 let prav lepo oskrboval našo krasno Marijino cerkvico. Zadnji dve leti ni mogel več vršiti svoje službe, ker je popolnoma oslepel ter je bil zadnji čas velik siromak. Star še le 40 let, torej v najlepši moški dobi, nas je moral zapustiti, tem žalostnejše je za družino, ker zapušta le svojo staro mater, ženo z dvema majhnima otročičema na precejšnjem posestvu. Sele tri leta je živel v srečnem zakonskem življenju, a sedaj pa je vse nade in srečo ugonobila nesrečna smrt. Rajni Tonče je bil skoz in skoz poštenjak ter vzor krščanskega — družinskega življenja. Vedno trden, neomajen bojevnik v vrstah SLS. Član in knjižničar katoliškega slov. izobraževalnega društva ter je skozi vsa leta vojske oskrboval in vodil knjižnico sam. Kljub temu, da je bil kot cerkovnik zaposlen pri svojem delu, si ga vsako nedeljo redno našel v društveni sobi pri delitvi knjig in časnikov, osobito je imel veliko veselje s Slovenskim Gospodarjem, na katerega je bil tudi vedno naračen, zato mu pa naj bodo teh par vrstic in nezaben spomin. — Njegova duša naj uživa večno plačilo ter nebeško veselje! — Drug pogreb smo imeli pri Sv. Marjeti. Zadnje nedeljo smo k večnemu počitku položili še niti 18 let staro šiviljo, učenko Anico Muhič iz Lasigovec. Uboga Anica se je želela izučiti za šiviljo, in prav je bila pri koncu svojega učenja, a pri tem je pa bilo končano tudi njeno mlado nežno življenje. Težka bolezen jo je umčila v kratkih 14 dneh, zato se pa ni mogla izpolniti želja staršev, da bi bila pokopana na domačem pokopališču. Rajno Anico so spremljale in nosile belooblečene Marijine družbenice z društveno zastavo in križem ter mnogotera

bi medveda le srečala, ampak tudi poskrbela tovarišem za medvedjo pečenko.

Prvi si je opomogel od strahu Turkal, dvignil puško in hajdi za zverjo, ki se niti ozrla ni več nazaj proti jezeru. Kosmatina je zakril gozd in še le v kritju debelih smrekovih dobil je sedel mirno na tla ter se začel umivati s prvina šapama, kakor kaka mačka. Narednik je imel nič hudega slu-teči plen na slabih trideset korakov, pomeril ter ustrelil.

Ko je razjeknil pok, je zadeta žival zarjula, da se je potreslo drevje. Po razblinu dima je lovec videl natančno, da je zadela krogla v trebuh, se razpočila ter iztrgala drobno ven iz ogromne rane. Turkal je bil prepričan, da se bo medved takoj zgrudil in nato ga še bo pehnil z bajonetom v srce. Smrtno ranjena žival niti padla ni na sprednji nogi, ampak kar sede je zasadila jezno bolestni pogled v lovca, ki je čakal na njeno popolno omaganje ter smrt. Kakor hitro je zagledal ranjenec sovražnika, je planil po vseh štirih v smeri proti lovcu. Turkal je ustrelil še štirikrat, a niti ena krogla ni več zadela. Izstreljen je bil celi magacin in ravno pri zadnjem strelju je oplazil medved napadalca s taco tako močno, da se je sesedel na tla. Na tleh ležečega je začel medved obdelovati s kremplji po trebuhu, po rokah in po obrazu. Z zadnjimi napori se je posrečilo smrti zapisanemu lovcu, da se je iztrgal izpod medvedjih šap in hotel uteči. Tacar jo je ubral za beguncem in kmalu sta bila v ponovnem objemu. Tokrat je medved sedel in skušal stisniti Turkala na smrt s prednjima nogama. Prav v zadnjem trenutku je še pograbil lovca na tleh ležeči kos odtrganega smrekovega debla in ga porinil medvedu v že odprto žrelo. Zverina je stisnila zobe, a že ni imela več toliko moči, da bi si bila iztrgala klado, ampak je še enkrat zamahnila z vso silo s taco po lovcu, okrenila na stran in ko so našli vojaki medveda mrtvega, mu je tičal v žrelo še vedno oni kos smrekovega lesa. Našli so na celi poti boja med lovcom ter medvedom kosce črev in druge dro, bovine, katero je zgubljal grozno ranjeni medved.

Boste uprašali: kje za božjo voljo je bil gefrajter, da ni priskočil na pomoč v smrtni nevarnosti svojemu tovarišu? Možakar se je spopada narednika z zverjo tako ustrašil, da je čisto pozabil, da je lovski tovariš, ampak pot pod noge in navzgor po hribu proti postojankam. Ko je bil pri tovariših, se je zaril v slamo in le s težavo so iztisnili iz njega izpoved: Turkala je raztrgal medved na drobne kose.

Celi vođ najbolj pogumnih se je odpravil na pot, da poišče nesrečnega narednika in prenese njegove ostanke v postojanke. Iskali so ga več nego en dan in seve vse povsod, samo v bližini jezera ne. Še le po preteku enega dne se je zavedel oni gefrajter toliko, da je pokazal, kod sta šla in kje

množica ljudstva. Da je bila pokojnica vestna, pridna učenka ter pobožna, miroljubna in tiha, so priča besede ob odprtem grobu šentmarjanskega gospoda župnika Šketa, ko je s svojim poslovnim govorom ganil do solz vse navzoče pogrebce. Rajna Anica naj počiva in zavziva večni mir! Njenim staršem pa naše iskreno sožalje!

Zavrče. Pri volitvah v oblasno skupščino se je Zavrč najbolje izkazal v celih Halozah, tako bomo tudi napravili 11. septembra. Nismo tako zaspani, če ravno ni nič slišati od nas. Nočemo vsega obešati na veliki zvon. Viničarji so si napravili stanovsko organizacijo in so vsi včlanjeni pri Strokovni zvezi v Ljubljani oz. v Ljutomeru. 15. maja je napravila zlet k nam. Krekova mladina z godbo od Sv. Miklavža pri Ljutomeru. S tem so navdušili našo mladino za to idejo. Po večernicah so nastopili razni govorniki, med njimi tudi oblasni poslanec g. P. Rožman, kateri pride kaj rad k nam in mi ga tudi z veseljem sprejmemo. 10 letnico majniške deklaracije nismo mogli lepše obhajati kakor ravno s tem, da smo ustanovili »Krekovo mladino«. Dne 29. maja se je naša mladina zbrala v stari šoli. Prišel je tudi okrožni tajnik g. Košnik, ki je razlagal pomen in pravila »Krekove mladine«. Gospod kaplan Jarh pa nam je opisal velikega Jugoslovana Kreka. Na to se je izvolil odbor, kojega osebe jamčijo, da bodo delovale v blagor članom. Dne 4. junija je umrl od srečne kapi zadet trgovec g. Janko Preac. Bil je zelo priljubljen pri vseh slojih, ker je imel srce za siromaka ter marsikateremu pomagal, čeravno bi sam škodo trpel. Da je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kjer ga je na zadnji poti spremljala skoraj cela fara. Bil je naročnik na sem krščanske liste. Dne 6. junija je Strokovna zveza viničarjev priredila tombolo v gostilni Veselič, ki se je dobro obnesla. Bog plačaj vsem dobrotnikom, kateri so darovali razne dobitke. Bila je prava domača veselica, polna smeha in zabave. Dne 19. junija so naši napravili zlet k Sv. Miklavžu, ker imajo tam svoj prosvetni dan. Z novim šolskim letom dobimo novega šolskega voditelja, od katerega pričakujemo, da bo zopet red napravil v šoli. Volitve imamo pred seboj, volilci župnije Zavrč, strnimo naše vrste ter vsi kakor en mož glasujemo za našo SLS, ki je res naša prava kmečko-viničarska-delavska stranka. Sezimo po njenem glasilu, Slovenskem Gospodarju!

Makole. Pri nas sta si podala roko v zakonski stan Karol Verdnik in Amalija Brglez iz Loznice, oba iz ugledne hiše. Ob tej priliki se je nabralo na gostiji za Dijaško semenišče 101 Din 50 para. Darovalcem lepa hvala, novoporočencema pa vso srečo!

Konjice. Novi most čez Dravinjo. Iz Konjic poročajo: gosp. Lavrič je napravil novi betonski most preko Dravinje. Z zgradbo tega mostu si je znatno skrajšal prevoz iz tovarne na železniško postajo.

Gornja Ponikva. Bodi pripravljen! Lep pozdrav, katerega si je izbrala nanovo uvedena orlovska instanca obenem pa resen opomin vsakemu zemljanu. Ta resnost se je pri nas pokazala na binkoštni ponedeljek ter hudo zadela Boštjanetovo rodbino in sploh vse sorodnike in znance. Dospela je žalostna vest iz Niša, da je starejši sin-vojak, ki je služil pri I. kom. puku, II. esk. v Nišu, se pri kopanju v reki Vardar ponesrečil in utonil. Čudno, da poslana brzojavka iz Niša dne 3. 6. ob 6. uri komandi v Celje, kamor je došla 3. 6. ob 13. uri, pride v Gornjo Ponikvo potom občine Vel. Pirešice šele 6. 6. ob 10. uri. Se žalostneje pa je poročilo pokojnikovih tovarišev, ki poročajo, da je nesrečnež utonil 1. 6. opoldne; že predpoldne je dobil odpustnico za partedenski dopust, hoteč se za na rajno nekoliko skopati, nič hudega sluteč pa je našel grob v tihih valovih. Poleg njega sta bila dva tovariša, ki pa ga nista mogla rešiti. Meseca oktobra bi bil svoj rok odslužil in se povrnil k staršem, tako pa vsled zakasnjene poročila počiva še njegovo truplo v Srbiji. Rajni Pepe je bil zelo nadarjen in priljubljen mladenič, kar se je pokazalo v ponedeljek, ko se je brala zanj sv. maša zadušnica. Prihiteli so njegovi sorodniki in znanci od blizu in daleč. Umrl Pepe je bil zelo agilen na društvenem polju. Pred odhodom v vojske je bil podpredsednik prosvetnega društva. Pred leti član Orla, večletni načelnik ter večletni cerkveni pevec. Bil je tudi absoluten kmetijske šole v St. Jurju. Dragi Pepe, spavaj sladko v slovenski zemlji, v duhu stojimo Tvoji tovariši ob Tvoji gomili, bodri nas zavest, da nas Bog v rajno zopet združi. Staršem, ki so ob bridki izgubi pa v dobrem hotenju posinovili, ozir. prispevali vsoto za odkup zamorca, ki se krsti na ime Jožef, izrekamo naše sožalje!

sta se srečala z medvedom. Turkala so našli vsega raztrganega, razdrapanega ter ranjenega in seve v globoki nezavesti. Kakih 40 korakov proč je ležal orjaški medved že ves v muhah. Narednika in žival so položili na nosala in ju odnesli k bataljonu, kjer so nudili nesrečnemu lovcu prvo pomoč. Turkal je imel v celem 72 ran, in to globokih od medvedjih krempljev, po celem telesu.

Zavest se mu je vrnila še le v bolnici na Madžarskem. Je celo ozdravil, a vrnil se je k bataljonu z grozno spačenim obrazom in prisegel, da se bo odslej skrbno ognil vsaki zverini in posebno še karpatskemu medvedu.

Za razvedrilo.

Rešitev uganke. Ko je nadaljeval potovanje, ni imel nobenega denarja več. Pač pa je imel tedaj, ko je začel to potovanje, 48 kron.

Nova uganke. Lansko leto si mi bil oče, letos pa sin. Hvali mene, moj sin, moje matere mož! Kdo je to? Vprašanje je kratko, a rešitev je dolga. Uganka nam je poslal M. Š. iz Ljutomeru.

Zanimiv velblod. V neko vas je prišla menažerija in cirkus. Ko je nastopil pri predstavi velblod, je krotilec razlagal: »Velblod dela osem dni in nič ne pije!« Vse se je čudilo: V kotu pa je sedel znan pijanček, pa je dostavil: »Poznam velbloda, ki osem dni pije, pa nič ne dela!« Vse se je smejalo.

Težka matura. Sin pride domov in ga vprašujejo, če je bila kaj težka matura? On pa je odgovoril: »Tako smo se potili, da je zunaj kar kapalo od streh!« In vse je prevzel strah, kaj pač mora biti matura.

Poletna nadloga. Huda poletna nadloga so bolhe, a jih je mogoče pregnati s praškom. Pa je stopil kmetič, ko je šel v mesto, tudi v apoteko in zahteval ta prašek. Gospod lekarnar ga je vprašal: »Za koliko?« in je mislil na denar, a kmetič je pripomnil: »Kar za nekaj sto bolh, da bo mir!«

Odkod so muhe? Meščanski gospod je na medeljskem izletu sedel pred kmetiško hišo ter se hudoval: »Vse bi bilo lepo na kmetih poleti, ko bi le ne bilo teh nesrečnih sitnih muh!« Kmetič pa mu je nagajivo odgovoril: »Te muhe so gotovo tudi iz mesta in pridejo za vami. Kajti po zimi, ko ni k nam nikakih meščanov, ni pri nas prav nobenih muh!«

Najboljše izpraševanje vesti. Če hočeš natančno vedeti, katere grehe imaš, ženi se, pa bodo vse tvoje napake našli. Enako je, če si upaš pri volitvah kandidirati. Neki

Celje. Pri pouku na orglarski šoli je v letošnjem letniku navzočih 25 gojencev iz Gorice, Siska, Dol. Lendave, Zagreba, Črenšovcev, Bečkereka, Celovca in ostali iz Lavantiske skofije. Za slovenščino in računstvo je dobil zavod novega učitelja g. Kranjca. K izpitu je oglašeni osem tretjeletnikov. Prihodnje šolsko leto se prične 15. septembra t. l.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dne 25. junija popoldne je prihrumela huda nevihta s točo nad župnijo St. Jurij. Občutilo se jo le nekateri vasi. Najbolj se pozna toča na sadnih drevju, a tudi poljski pridelki so precej trpeli. Bog nas varuj pred to hudo šibo.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dolgo že ni bilo slišati iz našega kraja, akoravno slovi po celi Slov. Štajerski po znameniti Marijini božji poti. Moramo se že pohvaliti, da pri nas prav pridno delamo v izobraževalnem oziru in zastavljamo vse moči, da res tudi uresničimo načrt zgradbe t. l. izobraznega novega Društvenega doma. Novi Društveni dom bo za našo mladež svetišče umske in srčne izobrazbe, katere je pogrešati pri mladini. Dobre volje je pri vseh članih izobraževalnega društva dovolj, dela se tudi, prepričani smo, da bo naš Sempeter prednjačil v Sotelski dolini glede zgradbe Društvenega doma. Napoved zopetnih skupščinskih volitev je razburkala duhove kolovodij od samostojne demokratske stranke. Svetujemo obema generaloma, naj ne hodita v žerjavico po kostanj za dr. Žerjavovo stranko, ki se je ravno v St. Petru pod Jugoslavijo še pri vsakih volitvah osmčila prste. Sempeterčani smo se že tudi naučili ločiti črno od belega, gospodarstvo od zapravljivosti in poštenost od nepoštenosti!

Buče — Polje. Pri nas sta se vršila dva dobro obiskana shoda SLS, na katerih sta poročala g. narodni poslanec Ivan Vesenjaj ter tajnik Ovčar. Po vseh obsestelskih krajih začnejo ljudje uvidevati, da je politika SLS edino prava in so doslej v tem volilnem okrožju Radič-Pučjevi agenti ljudi le slepili z lepimi besedami, a storili pa nič za zboljšanje razmer v Sloveniji. Pri teh skupščinskih volitvah se bomo tudi štajerski Obsestelski postavili v krog dela ter poštenosti v tako lepem številu, da bo vodstvo SLS zrla na nas s ponosom. Govornikov kot sta gg. Vesenjaj in Ovčar, bi si želeli pri nas, kjer živimo bolj daleč od prometa, večkrat. — Posestnik v Prelazkem ob Sotli, g. Nejedly je prenovil na modern način svoj mlin, zgradil novo žago in njegovi podjetnosti so dolžni veliko zahvale Štajerci in Hrvatji. — Bodi še tudi omenjeno, da imamo pri nas na Polju šolskega voditelja, ki je splošno priljubljen pri deci ter starših. Njegovi šolski uspehi že kažejo hvalevredne sadove na mladini, ki je potrebovala že krvavo šolske moči, kakor je naš obče spoštovani g. voditelj.

Kozje. Oznaniti moramo širši javnosti, da bomo proslavljali v našem trgu 18. julija t. l. trojni jubilej našega velezaslužnega g. dekana Tomažiča. Obhajali bomo štiridesetletnico mašništva, 30 letnico kar načeljuje nepretrgoma okrajnemu zastopu, in 20 letnico, ko je prišel k nam za dekana. Trg ter bližnja in daljna okolica se veselijo teh pomenljivih jubilejev moza, ki si je pridobil toliko zaslug ne le za Kozje, ampak za celo Spodnji Štajer. Kozjani in posebno še okrajni zastop se pridno pripravljamo, da bomo počastili zgoraj imenovanega dne g. jubilanta, saj smo mu dolžni prav vsi za njegovo tolikoletno delovanje obilno hvaležnosti.

Zanimivosti.

Tat, ki je ukradel za 4 milijone frankov dragocenosti. Francoska policija mrlično išče predznega zločinca, kateremu so se zadnje čase posrečile nekatere izvanredno velike tatvine. Bogati markiz de Ganay je vzel v službo kot strežnika nekega Michela Bacignona, ki se mu je takoj zelo priljubil ter je imel povsod prost dostop. Toda markiz se svojega novega strežnika ni dolgo veselil. Po dobrem tednu službe je nenadoma izginil, z njim vred pa iz zaklenjene blagajne markizovo drago kamenje, ki ga je cenil na 3 milijone frankov. Tatvino je prijavil policiji, ki je kmalu ugotovila, kako opasnega tiča je imel markiz za svojega služabnika. Star je šele 25 let, toda je eden najbolj prebrisanih tatov v sedanjem času. Kradel je po navadi le samo dragotine in sicer vedno tako, da je našel dostop v bogate rodbine kot njihov služabnik. Leta 1925 je ukradel

kmetič, ki je malokdaj šel k spovedi, si je na ta način pomagal, da ne bi kaj pozabil, da je dan popreje ženko nabil, pa je takoj izvedel vse napake. A to zadnje ni najboljši način in ga ne priporočamo.

»Naš Dom«.

Ali je komu žal, da si je za 15 dinarjev naročil »Naš dom«? Le povprašajte fante in dekleta, ki ga imajo! Povedali vam bodo, da se jim je tako priljubil, da bi bili težko brez njega. Vse polno fantovskih in dekliskih pisem je v njem.

»Klobuk gospoda župnika« je povest, kakor je kmalu ni bilo bolj zanimive. V julijski številki pa so razpisane nagrade: dve po 100.— Din, ena po 50.— Din. Nagrade dobijo tisti naročniki, ki pogodijo, kaj se bo v povesti zgodilo z morivcem grofom Marinom. Razen tega pa morajo tudi še približno pogoditi, koliko naročnikov »Našega doma« bo na to vprašanje prav odgovorilo.

Ugank pa ima »Naš dom« vse polno. Ima posebnega urednika za uganke, č. g. Fr. Modrinjaka, bogoslovca iz Središča.

Prleki so pri »Našem domu« v posebni časti. V julijski številki je Vid Habjanič, star Lotmerčan, objavil pesem na slavo Prlekiji; Anton Kavčič, župan iz Smolincev pri Sv. Antonu v Slov. gor., pa opisuje godovanje sv. Florjana v Prlekiji.

»Naš dom« odgovarja na razna gospodarska in gospodinjstva vprašanja. V avgustovski številki bo med drugimi tudi zdravniški članek daleč naokrog znanega zdravnika dr. Fr. Jankoviča o revmatizmu in gihtu; dr. Jankovič daje izvrstne nasvete, kako se je mogoče te hude bolezni iznebiti.

Ptujsko narodno nošo je opisal v junijski številki dr. Fran Kotnik, predsednik vseh šol na Štajerskem. V prihodnjih številkah jo bo opisal še za Ljutomer in Rogaško Slatino.

Dva vzorna fanta sta nam umrla: pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Janko Črepnjak, pri Sv. Juriju ob Ščavnici Ljudovik Domanjko; oba imata v julijski številki krasni posmrtnici.

Iz Macedonije in iz Banata se oglašajo fantje v »Naš dom«, iz Zagreba mu pišejo dekleta; pravijo, da jim ni ljubšega prijatelja v tujini.

Še bolj domač bi rad postal »Naš dom«. Zato vabi vse prijatelje, da bi mu poslali opise znamenitih domačih cer-

pri gospej Godillot dragulje v vrednosti 500.000 frankov, leta 1926 je pa okradel kar dva gospodarja in sicer pri g. Le Uce dragulje za 10.000 frankov, pri Leryju pa za 400 tisoč frankov. — Markiz de Ganay je sedaj razpisal velike nagrade za onega, kdor zločinca ulovi in sedaj je nastal pravi lov za njim. Težko verjetno pa je, da ga bodo tako lahko dobili v pest, ker je silno spreten in premeten.

Velikodušnost brez primere. Lansko jesen je popadel gospo Henrieto Hierhammer z Dunaja ob priliki izleta v okolico stekel pes. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je gospa v strašnih mukah umrla. Zato je vložil njen soprog zoper lastnika psa, posestnika Alfreda Polstererja iz Inzersdorfa, tožbo na plačilo zdravniških in pogrebniških stroškov in na plačilo odškodnine 50.000 šilingov otrokom, ki so izgubili mater. Te dni se je vršila obravnava. Toženčev advokat je zavračal vsako krivdo svojega klijenta, sklicujoč se na to, da je bil pes še uro, predno je gospo popadel, popolnoma zdrav ter ni nikdar kazal nobenih znakov stekline. Ko je advokat končal, je vstal toženec ter izjavil na začetnje vseh prisotnih: »Vse je res, kar je povedal moj zastopnik. Vendar pa otroci niso krivi, da so izgubili mater. Pripravljen sem prispevati 1000 šilingov k stroškom, kajti tudi soprog pokojnice je dolžan, da nosi del stroškov. Kar se tiče odškodnine otrokom, plačam zahtevanih 50 tisoč šilingov. Ker pa nimam toliko gotovine, prosim, da se mi dovoli, da plačam to svoto v dveh letnih obrokih. Zahtevam pa, da se naloži denar pri sodišču, ker ga dam otrokom in nikomur drugemu.« Seveda je sprejel to ponudbo oče otrok z največjim veseljem, prav lepo se je zahvalil, prosil je pa, da naj bi se izplačevale obresti kapitala njemu za vzdrževanje otrok, toda kmet je odgovoril: »Pod nobenim pogojem. Oče je dolžan, da vzdržuje svoje otroke. Zahtevam, da se priračunavajo obresti do polnoletnosti otrok glavnici. Hočem, da me bodo otroci nekoč blagoslovljali, ne pa preklinjali.«

Ruski sovjetski komisar ubit. Na ljudskega komisarja za gospodarstvo Poilenčeva v Moskvi je streljal do sedaj neprijet in neodkrit napadalec. Poilenčev je smrtno zadet, napadalec se je posrečilo, da je v gneči preplašene množice izginil in pobegnul.

Obravnava proti 88 pravoslavim duhovnikom. V Burjatski republiki, ki spada pod boljševiško Rusijo, se je začela obravnava proti 88 pravoslavim duhovnikom, ki so obdolženi, da so nastopali proti sovjetski vladi ter njene mu početju. Gotovo bo več od teh duhovnikov obsojenih na smrt.

Gospodarstvo.

KUGA NOSEMA ČEBEL.

V eni zadnjih števil našega lista smo objavili pouk o znamenjih in bistvo nalezljivih boleznih čebelne zalege. Danes pa naj opišemo bolezen nosema, ki je po mnenju najznamenitejših čebelarških strokovnjakov razširjena po vsej Evropi. —

Umiranje čebelnih družin v velikih množinah spomladi povzroča zajedavec (Nosema, apis), ki živi v srednjem delu čebele in tvori trose slične bakterijam. Ti trosi se izločajo z odpadki in pridejo navadno s pitno vodo čebel zopet v čebelno črevo, kjer se nastanijo, razvijajo in povzročijo smrt čebel. Opazi se jih kot podolgovato-okrogla, precej svetla telesca v precejšnji množini na ta način,

čev, gradov ali znamenj; opise kremenitih kmetijskih očakov iz domačega kraja — s sliko vred; prav tako opise kake dobre naše kmetijske matere s sliko: vse to bo objavljalo.

2400 naročnikov ima sedaj; ni jih mnogo, vendar veseli smo jih, ker so to najboljši naši fantje in možje, žene in dekleta.

10.000 naročnikov hočemo imeti prihodnje leto! Saj imamo na Štajerskem le dva prav naša, domača lista: to sta »Slovenski Gospodar« in »Naš dom«. Teh dveh se moramo z vso ljubeznijo oprijeti! V vsaki hiši v Prlekiji in Halozah in na Pohorju morata biti!

Na 16 straneh samo izhaja »Naš dom«. Majhen je, ponizhen je in skromen; pa prav zato je tako naš in nam je tako ljub. Če pa bo dal ljubi Bog, da bo šel prihodnje leto v 10.000 izvodih med našo štajersko mladino, potem bode postal bolj močan in se bo razširil na 32 strani.

Dekliske zveze so se že začele poživljati. Dekleta iz ptujske okolice in iz Pišec in iz Poljčan in iz Velenja in od Sv. Jurija in od Sv. Benedikta — o, in bogve odkod še vse so vzdrabile štajerska dekleta; osnovalo se je tudi osrednje vodstvo v Mariboru s predsednico gdč. Marijo Štupco.

Tudi mladeniške zveze se budijo. Č. g. Gomilšek pri Sv. Benediktu je s svojo vzorno mladeniško zvezo pokazal, kako treba rešiti fantovsko organizacijo. Saj je v naši škofiji 200 župnij brez fantovske organizacije.

Za tiskovni sklad smo začeli nabirati! Med prvimi je položil izdajatelj lista g. dr. Josip Hohnjec 100 Din, msgr. dr. Anton Jerovšek pa je dal v imenu tiskarne sv. Cirila 10.000 Din. Toda ne ustrašite se teh velikih darov! Vi tudi lahko darujete in čeprav le en dinar; vsak dinar bo »Naš dom« hvaležno sprejel.

Prijatelji! Pripravljajte se, da bosta s prihodnjim letom v vsaki pošteni štajerski hiši »Slovenski Gospodar« in »Naš dom«.

VOZNI RED

veljaven od 15. maja 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.

da se izmečka srednje črevo, ali raztopijo lise odpadkov, ter spravi vsebina brez vsakršnega barvila pod drobnogled ob 400kratnem povečanju.

Bistveno znamenje bolezni obstoji v odmiranju čebel delavk v panju ali izven njega kljub temu, da imajo dovolj hrane in matico. Koža čebelnega črevesa, ki je pri zdravih čebelah rjavo-rdeča, postane večkrat bela kakor mleko, je navadno močno razširjena in redno krhka. — Umiranje, ki je odvisno od večje ali manjše zakuženosti družine, od letnih časov in drugih okoliščin, utegne imeti hitrejši ali počasnejši potek.

Najhujše nastopi kuga v prvih pomladanskih mesecih, ako je zajedavec napadel skoraj vse delavke, ki so še precej vezane na dom. Dokler čebele ne morejo trajno izletavati, se odločijo bolne od zimskega klopčiča, padejo s satovja na tla panja in lezejo vznemirjene in boječe s perutnicami trepetaje ter z bolj ali manj napihnjanim zadnjim delom telesa proti žrelu na prosto. Nesposobne za letanje popadajo na tla, da tam pomrjejo v daljšem ali krajšem času. Ob vremenu, ki je ugodno za izlet, se utegne dogoditi, da zapustijo v teku malo dni vse bolne čebele panj, pomrjejo izven njega in ostane večkrat matica med dvema satoma na pol otrpela v perglišču čebel. Zalega je povsem zapuščena in odmre kmalu.

Ker je pogostokrat satje onesnaženo z madeži odpadkov, podaja tudi staro umazano satovje vir trajne nevarnosti za zdrave čebele.

Zatiranje kuge noseme je bistveno težavneje kot ono bolezniz zalege, ker se nahaja kuživo ne le na satovju, mar več je raztreseno tudi po okvirjih in stenah panja ter izven čebelnjaka in tiči v preživelih čebelah.

Pred vsem je treba vsa napajališča, kamor čebele navadno zahajajo, po možnosti odstraniti, ker tvorijo navadno kužišče, in napraviti na drugem kraju nova napajališča, pri čemur je paziti na to, da se uporabljajo kolikor mogoče tekoča ali kapljajoča voda za napajanje in zabrani, da čebele napajališče onesnažijo z odpadki.

Priporočajo se torej z mnogih strani sesališča, ki so narejena tako, da sesajo čebele vodo s spodnje strani poveznjene posode, ki je napolnjena z vodo, pa pokrita s komaj prepuščajočo tvarino, n. pr. s tkanino.

Napajališča, opremljena s slamo, z mahom ali zamaški, je opustiti in mlake v bližini čebelnjakov po možnosti osušiti.

Posode, nastavljene za napajanje, naj se vsak dan temeljito osnažijo.

Združenje vsled noseme bolnih družin z zdravimi bi imelo kot posledico okuženje slednjih.

MALA OZNANILA.
V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda 75 par. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. Upravištvu odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za odgovor.

Izjava. Podpisani izjavljam, da sem si vse, kar sem govoril slabega o g. Avgustu Dolinšku, posestniku na Brnici in o gospodu Ferdu Rošu, posestniku v Hrastniku, prosto izmislil. Izjavljam, da ne morem očitati niti enemu, niti drugemu tudi najmanjšega prestopka iz koristolovstva, najmanj pa še v kaki javni korporaciji. Najlepše se jima zahvaljujem, da sta odstopila od tožbe. Hrastnik, 22. junija 1927. Ignac Božič, posestnik in gostilničar v Praprotnem pri Hrastniku. 877

TEŽAKOVO HRANILNO IN ZDRAVIL. OLJE ZA ŽIVINO je najboljšo sredstvo za okrepitje zahirane živine, o čemer govori že več sto pohvalnic. Naročite za poskušnjo vsaj eno ročko od 5 kg za 125 Din pri tvrdki

M. TEŽAK, ZAGREB,
244 Gunduličeva 13.

Zastopnike in zastopnice za prodajo srečk na obroke išče Bančna poslovavnica Bežjak v Mariboru, Gosposka ulica 25. 684

Vajenca za sodarsko obrt sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar v Ljubljani, Trnovo. Istotam se sprejme tudi pomočnik. 857

Gospodinja, pridna, poštena in razumna, želi mesta v dobri hiši. Naslov v upravi. 882

Mlinarski pomočnik, mlad, zanesljiv, išče službe v kmetškem mlinu, Naslov v upravi. 881

Močen, pošten učencec od 15 let naprej, se sprejme. J. Pisanec, pekarna, Maribor, Koroška 11. 840 3—1

Kolarskega vajenca sprejme takoj Ivan Merc, kolarski mojster na Bregu pri Ptuj. 878

Vajencec, močen in pošten, se sprejme takoj pri Karolu Vergles, mesarju in prekajevalcu v Račah. 872

Učenca, iz šole stopivšega, z dobrim spričevalom, vzame v učno dobo trgovina meš. blagom Iv. Schosteritsch, Sv. Vid pri Ptuj. 874

Večje posestvo pri Ptuj. išče pridnega, poštenega, v vseh panogah kmetijstva verziranega šafarja, posebno za živinorejo in poljedelstvo. Pogoj: mora biti oženjen ekonom in iz tujskega okraja doma. Prošnje naj se pošljejo na Slov. Gospodarja. Plačilo po dogovoru. 883

Na prodaj: 1 navaden koleselj, 1 mesarski voz zapravljičev, 1 težek tovorni voz, 1 stari trenski voz, 1 koleselj polpokrit 1 kočija polnoprakna (Landauer). Franc Plavčak, kovač, Sv. Jurij ob juž. žel. 876

En par zobnih koles, veliko 1,5 do 2 m, malo 40 do 50 cm in 1 par rozet za vodno kolo, se išče. Ponudbe z opisom in ceno je poslati na Radič, žaga, Zgor. Polskava. 873

Umetni mlin in žaga s turbinskim pogonom, 2 para kamnov, pet parov valjčkov z lastno električno napravo na stalni vodi, se po nizki ceni dražbenim putem dne 7. julija prod. Interesenti naj se oglašijo pri mlinu Kumparič na Razkrižju pri Ljutomeru, pošta Štrigova. 886

Nogavice in druge pletenine izdeluje po najnižjih cenah ter daje pouk v pletenju Strojno pletarstvo N. Groeger, Ormož ob Dravi. 801

SUHE GOBE

jajca, maslo, puter, kupuje vedno po najboljših dnevnih cenah trgovina mešanega blaga

FRANC SENČAR,

Mala Nedelja in Ljutomer. Velika izbira oblačilnega blaga vseh vrst. 885

Različni pletilni stroji, vsi v najboljšem stanju, se po ceni prodajo zaradi preureditve pletarne. Kupca se nauči pletiti brezplačno in dobi delo na dom, M. Vezjak, pletarna, Maribor, Splavarska ulica 6. 827

Mlinski stroji — (Griesputzmaschine pat., trijerji, cilindri, Eureka) na umetnem mlinu, zelo po ceni na prodaj. Naslov v upravištvu. 849

Rake (Krebse) kupim vsako množino od 6 col dolge naprej po najboljši ceni. — J. Wouk, Poljčane. 848

Pol zastoj dobite letne turške in bele ženske robce, kakor tudi vsakovrstno manufakturno blago pri J. Trpin, Maribor, Glavni trg 17. 841

Eno krasno pisalno mizo z 1 stolico; 2 velika tepiha (pliš), vse je v dobrem stanju, pripravno za vsako boljše hišo, se proda po jako nizki ceni. Kupci naj se zglasijo ustmeno ali pisмено pri gosp. Vinc. Topolovec krojaški mojster v Podlehniku pri Ptuj. 866 2—1

Klobuke, slamnike, majice, sandale itd., kupite najceneje pri Jakobu Lah, Maribor, Glavni trg 2. Radi prezidave izredno nizke cene! 868

Jetika! Znani zdravnik za pljučne bolezni dr. Pečnik sprejema letičice v svojem zavodu (Anstalt) Janina, železniška postaja Rogaška Slatina, Stajersko. Pridite na pregled! 799 4—1

JAVNA ZAHVALA.

Dne 2. julija mi je požar uničil hišo in gospodarska poslopja. Zavarovalna družba »Jugoslavija«, pri kateri sem bila zavarovana, mi je izplačala odškodnino v mojo posebno zadovoljnost. Zahvaljujem se družbi javnim potom in jo vsakomur toplo priporočam. Josipina Krautsdorfer, pos., Loče pri Konjicah.

Oblastveno koncesijonirana zastavljalnica v Mariboru 880

Licitacija zastavnih predmetov

se vrši dne 13. julija 1927, začetek ob 9. uri dopoldne. — Prodali se bodo:

EFEKTI št. 29.778—31.735
DRAGOCENOSTI št. 765—2.750

ki se do 9. julija ne podaljšajo ali ne dvignejo. — Dne 11. in 12. julija ostane zavod za vsak strankin promet zaprt.

5 dinarjev robci naglavni turški rudeči, beli in sivi kakor tudi vsakovrstno drugo blago po jako nizkih cenah, sukno že od 26 Din naprej se dobi pri **J. Trpin, Maribor, Glavni trg 17**

Zobni atelje H. Hinko Zagoričnik - Celje
Jadranska-Podunavska-banka
Vhod I. nadstropje na dvorišču

Krapinske Toplice

pri Zagrebu, Hrvatska, 42° C termalna voda in blato, zdravi reume, išias, ženske bolezni itd. V pred- in posezoni znatni popust od redne sezonske cene, poleg tega še poseben dogovor za 20 dnevno bivanje za paušalno ceno, dočim za časa glavne sezone od 16. junija do 1. septembra stanovanje z vsemi pristojbinami in celo oskrbo za dnevno 75 do 100 Din. Sezona april—november.

Podrobna obvestila in prospekte daje kopalniška uprava. 528

KMETJE! BUČNO OLJE dobite v zamenjavo za bučne jedrce in prešate z navržkom v tovarni bučnega olja J. Hochmüller v Mariboru, Pod mostom 7 (Magdalena). Po nizki ceni dobite najredilnejše otrobi. 769

Iz čiste volne pletene jopice, telovnike, bluže itd. za moške, ženske in otroke dobite najceneje v že znani pletarni M. Vezjak, Maribor, Vetrinjska 17 na debelo Splavarska 6. Oglejte si razložbe. 826

Južno-štajerska hranilnica Celje

v lastni hiši Cankarjeva ulica št. 11, nasproti pošte. — Ustanovljena leta 1880 sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure in jih obrestuje po kolikor mogoče najvišji obrestni meri. Rentni davek plačuje hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornji grad, Sevnica, Šmarje, Soštanj, Vraško in rezervni zaklad. Hipotekarna posojila in vsakovrstni drugi krediti pod ugodnimi pogoji. Poštne položnice na razpolago. 82

DENAR NALOŽITE
najboljše in najvarnejše
pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici
v Mariboru
Stolna ulica 6 r. z. z. o. z. Stolna ulica 6

Obrestuje hranilne vloge brez odpovedi na trimesečno odpoved po 6% po 8%

Cirilova knjižnica
obsega sedaj sledeče zvezke:

- Dr. Karl Capuder: Naša država (razprodano).
- Dr. Leopold Lénard: Jugoslovenski Piemont, — Din 7.—
- Dr. Leopold Lénard: Slovenska žena v dobi narodnega preporoda, Din 10.—
- Moj stric in moj župnik, Din 4.—
- G. J. Whyte Melloilo: Gladiatorji, I. del, Din 8.— II. del, Din 10.—
- H. G. Wells: Zgodba o nevidnem človeku, Din 7.—
- B. Orczy: Dušica, I. del, Din 16.— II. del, Din 25.— III. del (v tisku).
- A. Conan Doyle: V libelijski puščavi, Din 12.—
- Arnold Bennett: Živ pokopan, Din 8.—
- Ilmo Camelli: Izpovedi socialisti, Din 16.—
- E. R. Burroughs: Džungla, I. del, Din 18.— II. del, Din 14.—
- Elza Lešnik: »Šumi, šumi Drava...«, Din 5.—
- Matija Ljubša: Slovenske gorice (razprodano).
- Erckmann-Chatrian: Zgodbe napoleonskega vojaka, Din 12.—
- Antonio Fogazzaro: Mali svet naših očetov — Din 28.—
- Anton Kosi: Iz otroških ust, Din 8.—
- Dr. J. Jeraj: Kadar rože cveto, Din 8.50.
- J. F. Cooper: Zadnji Mohikanec, Din 11.—
- Pavel Keller: Dom (tisku).
- Gabriel Majcen: Kratka zgodovina Maribora — Din 20.—

R. Savnik
modna in galanterijska trgovina
Celje, Aleksandrova 4

nudi vsakovrstno blago, kakor n. pr.: moško in žensko perilo, nogavice, rokavice, otroške obleke iz finejšega štofa, dežne plašče ter dežnike, pletenine, klobuke, kape, vse vrste robce itd. po najnižjih cenah. Postrežba solidna in točna. 1764

Za mesec junij, ki je posvečen presv. Srca Jezusovega, priporočamo, da postavite v svojih hišah lepe podobe in kipe **PRESV. SRCA JEZUSOVEGA!**

Te pa dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5 in Aleksandrova c. 6 po sledečih cenah.

Podobe Srca Jezusovega in Marijinega kakor tudi druge staneje:

Velikost v cm:	19x26	24x34	25x38	32x42	39x51	47x63	54x70
Din	2—	3—	4.50	6—	9—	13—	18—

Kipi Srca Jezusovega in Marij., Lur. Marije in Brezmadežne staneje brez poštnine:

Visokost v cm:	30	37	42	50	65	85	100
Din	55—	77—	88—	150—	240—	500—	1050—

Fran Strupi, Celje

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema vsakršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo. 106

Pozor pri mladih prašičkih!!!
Ako hočete imeti Vaše prašičke zdrave in da se bodo redili, uporabljajte **„MASTELIN“**
Dobite ga pri vsakem trgovcu na deželi. 795

Sprejem fanta za pekovsko obrt iz poštene hiše. Alojz Pečnik, pekovski mojster, Selnica ob Dravi. 850 3—1

Širite Slov. Gospodarja!

Januš Golec:

»Ne oblači novih hlač!«

Prav imovit ter čislav vinski trgovec me je povabil, naj se peljem z njim v Svečino vina nakupovat.

Bilo je pasje mrzlo jutro, ko sva se odpravljala na pot ter zavijala v kožuhe in odeje. Lepega črnega konja je zapregel trgovčev kletar, ki je že bil precej v letih, a srčno dobrega obraza. Pred odhodom nas je ogledala vse tri žena kletarjeva, se podprla samozavestno v bok in rekla možu, ki je stopal na kozla:

»Ded, jaz sem Ti rekla, ne oblači novih hlač!«

Posvarjeni jo je ošvignil s pogledom ter besedo:

»Ne vidiš, da vozim dva gospoda in ne morem z njima v oguljenih hlačah.«

Že smo drdrali z dvorišča na cesto, ko nam je priletel v hrbet iz ženskih ust glasno resen opomin:

»Ded, jaz Ti rečem se enkrat, ne oblači novih hlač!«

»Nobeden od naju se ni zmenil za baburino sitnost, le kletar si je lajšal vest s pojasnilom:

»Kaj neki vidi danes babnica v teh novih cajgastih hlačah, da jo tako bodejo v oči?«

Midva sva se smejala ter zbijala šale, češ, nove cajgaste hlače bi bile bolj za ženko nego za njega voznika, ki je sicer sedel prav možko na kozlu.

Vožnja v ledeno zimskem jutru po cesti proti Svečini je bila lepa ter hitra, ker je brzel z nami brzi konj, ki je nosil glavo po koncu, kakor bi tekkel z generali. Jaz sem hvalil vitko postavbo ter brezhibni tek živali; trgovec je kimal in mi zaupal, da bo prodal konja pri prvi priliki, ker se opasno boji vlaka. Vse mogoče je že poskušal, da bi ga navadil na ropot ter puh lokomotive, a vse te vežbe so bile zaman. On rabi mirno ter ne plašljivo žival, s katero mora tolikokrat na kolodvor in mimo železniškega tira. Po njegovem mnenju bi spadal konj kam na deželo in to v roke imovitejšemu graščaku.

V Svečini smo dobro ter veliko kupili, bili pogoščeni z vso gostoljubnostjo, le zeblo nas je v hladnih kletah. Opravka je bilo skoro do večera in stari kletar je skrbno pazil na konja ter voz. Ko smo se odpravljali na povratek, je zeblo do šklepetanja voznika, kljub temu, da je tičal v novih hlačah. Povabila sva ga na sredino med naju, ki sva se ogrinjala v kožuho in tako bi naj bilo toplo vsem trem. Res se ogrel kletar in vajeti sem držal nekaj časa jaz, pa zopet trgovec. Govorili smo malo, ker nam je zapiral sapo oster veter in si je želel vsak izmed nas, da bi bil čimprej v toplo zakurjeni sobi.

Brez vsake najmanjše nezgode smo privozili na hrib v Lajteršbergu in se spustili navzdol. Ko smo bili že na ravni cesti ter se približali železniškemu tiru, nam je prisvetila izza ovinka tovorna lokomotiva. Ker se vspenja ravno tamkaj proga, je pihal stroj s polno paro in iskre so frčale iz dimnika na vse strani. Ko je čul konj puhanje ter videl kolobarje in vence isker, je nategnil obe ušesi, zacepetnil z nogami in po bliskovo je obrnil voz in v galopu naprej proti lajteršberskem hribu.

Oba s trgovcem sva ohranila samozavest ter hladno kri, le nesrečni ter plašljivi kletar je kriknil:

»Jezus, Marija!« in že je skočil iz najine sredine z voza na trdo cesto.

Konj je divjal do podbrega. Ko ni čul za seboj nobenega ropota več, je postal in se pustil pokorno okreniti nazaj.

Kmalu sva bila pri kletarju, ki se je pobiral od silnega padca. Po obrazu je bil krvav in nove cajgaste hlače je imel prebite in raztrgane na obeh kolenih. Dvignila sva ga in se je še postavil na noge, a ko je otipal raztrgane hlače, se mu je izvil vzdih:

»Saj pravim, baba je rekla zjutraj, ne oblači novih hlač!«

Prav nič se ni zmenil za okrvavljeno glavo, ki je puščala kri na več mestih, njegovo žalovanje se je osredotočilo v razpoke ter luknje še pred kratkim novih in celih cajgastih hlač.

Posadila sva ga med oba na voz, ga izpraševala, ako ga kje boli v glavi, na vsa vprašanja sva dobila odgovor:

»Saj je rekla baba: ded, ne oblači mi novih hlač. Baba je znala, kaj bo in kaj šele bo doma!«

Prepričana sva bila, da so poškodbe na glavi le praske, ker sicer bi bil stari tožil o bolečinah v razbiti glavi, in ne o hlačnih luknjah na obeh kolenih. V pomirjenju mu je obljubil dobrodušni trgovec, da mu bo kupil iz svojega nove štofaste hlače, da bo imel mir pred ženo.

Drugič smo se oddaljili od železniškega tira brez nesreče, a voznik se je držal kljub obljubi o štofastih hlačah razbitih kolen in ponavljal jutranje svarilo in opomin svoje skrbne in preroško navdahnjene žene.

Spregla sva sama, kletar je odkrevsal sam v svoje stanovanje. Kako je zaupal ženi žalostno usodo še zjutraj novih hlač, ne vem.

Drugo jutro se je oglašil pri meni v pisarni trgovec in mi sporočil, da je njegov kletar umrl še ono noč in to radi pretresa možganov in notranjega krvavljenja v glavi.

V nezavesti in cele ure pred izdihom je ponavljal v raztrganih besedah ter dolgih presledkih:

»Ba — ba — je — rekla, — ne — obla — či — novih hlač!«

Čudno, a resnično, temu ponesrečencu je bilo do zadnjega več za raztrgane cajgaste hlače, nego za smrtnonevarne poškodbe na možganih in za — življenje!

Pri odhodu mi je zaupal trgovec, da odslej verjame tudi on, da je v starejših ženskah res nekaj preroškega in njihovih opominov ter svarila niso za prezirljivi posmeh!

Katoliški mučeniki v Mehiki.

Vsi, ki smo videli ter doživeli medvojnne grozote ter se razveselili sklepa miru, smo bili prepričani, da se bo človeštvo spametovalo in se mu bo zagnusilo prelivanje nedolžne človeške krvi. Kako bridko smo se varali v tej nadi že koj prva leta po prevratu! Vedno in vedno se najdejo hijene v človeški podobi, katerim so nasilstva in morije nekako v vsakdanjo zabavo.

Krvavi in smrtni zločini od strani vladajočih oseb se ponavljajo v zadnjem času v Rusiji, a ta grozodejstva so v primeri z mukami, katere morajo trpeti katoličani v Mehiki, le kapljica v morju gorja, v katerem plavajo ter ginjejo mehikanski katoličani. Predsednik Mehike Calles si je nadalj nekako življensko nalogo, da uniči s preganjanjem, z uničevanjem imetja, s trpinčenjem ter z najkrucejšimi usmrtitvami katoliški življ. Vladar Mehike je počel s pomočjo vojaštva v zadnjem času nad neustrašenimi katoličani taka grozodejstva, da se človeku ježijo lasje, ko jih čita kot resnična ter uradno potrjena. Podobno kakor rimski cesarji divjajo mehikanski brezverci ter vladinovi nad nedolžnimi katoličani, katere lahko trpinči in pobija vsakdo brez poklica na odgovor.

Da so naše trditve resnične, hočemo navesti nekaj vzgledov, iz katerih bo naš slovenski kmet uvidel, kako pozivni človek, ako se ga je polastilo sovraštvo do Boga in cerkve.

Mučeniki med duhovniki.

Ako se začne preganjanje katoliške cerkve od strani vlade, so naperjeni napadi predvsem napram duhovščini. Naši javnosti je znano, koliko so že prestali doslej mehikanski škofje in navadni duhovniki, v naslednjem hočemo navesti le najnovejše duhovniške mučniške vzgleda:

V Zacatecasu je duhovnik Carrea nekega dne nesel bolniku sv. popotnico. Vkljub vsej previdnosti ga je pri tem presenetil oddelek vojakov. Zasmehovali so ga ter mu hoteli odvzeti sv. zakrament, da ga onečastijo. »Morete me umoriti«, je zaklical duhovnik, »toda nikdar ne bom trpel takega božjega ropala.« Pri teh besedah hitro skoči nekaj korakov nazaj ter zavžije sv. hostijo. Besni vojaki planejo na duhovnika ter ga med surovim postopanjem peljejo k poveljniku. »Najprvo«, pravi poveljnik, »spovejte te upornike, ki jih tukaj vidite in ki bodo sedaj ustreljeni, potem bomo z Vami dalje govorili!« Duhovnik stori, kakor mu je bilo rečeno ter je tolažil in bodril ujete katoličane. Komaj so se ujetniki izpovedali, se obrne poveljnik k duhovniku: »Na licu mesta mi povejte, kaj so Vam ti ljudje povedali!« — »Nikdar!« odvrne ogorčeno duhovnik. — »Kako? Nikdar?« zavpije poveljnik. »Na licu mesta Vas dam ustreliti!« — »Storite to! Noben duhovnik ne bo prekršil spovedne tajnosti. Pripravljen sem umreti!« Ves besen da poveljnik ustreliti junaškega duhovnika.

Pri nekem pogrebu so mrliča pozno zvečer prinesli na pokopališče, tako je bilo nemogoče pokopati ga istega večera. Pri mrliču je ostal za stražo njegov sorodnik. Nenadoma ga ponoči prestraši streljanje. Drugo jutro vpraša grobarja, kaj je streljanje pomenilo. Grobar mu odgovori: »Pridite in poglejte! Toda molčite, če Vam je življenje ljubo!« In pokazal mu je več duhovnikov, ki so bili ponoči ustreljeni ter dostavil, da se druge noči dogaja isto.

V Guadalajari je bil duhovnik Saba Reyes polit z bencinom in živ sežgan.

Nad čisto nedolžno katoliško deco se upajo.

Čitali smo, kako se je preganjalo ter morilo v vseh časih katoliške duhovnike, odrasle vernike, a le v prvih časih krščanstva in v dobi turških navalov se je morilo nedolžne otroke, sicer nam zgodovina o tem ne zna poročati. Kar se je dogajalo v dobi rimskih cesarskih trinogov in turških sultanov, to nam potrjujejo poročila iz Mehike v današnjih časih, kjer ni beležiti med mučeniki samo škofje, duhovnike, odrasle, ampak tudi otroke. Najnovejši grozni vzgledi naj govorijo:

Ko so zasedli mesto Arandas, so vojaki ujeli dečka 13 let, ki ni mogel več ubežati. Začuden radi njegove mirnosti in drznosti, so ga pozvali, naj gre z njimi, da mu bodo že pomagali naprej. Deček pa zgrabi svoj rožni venec in svoj križec, ki ga je nosil na prsih ter ponosno odgovori: »Vi se bojujete za enega človeka, jaz pa se bojujem za Boga. Naj živi Kristus, Kralj!« Komaj je izustil te besede, je bil ubit.

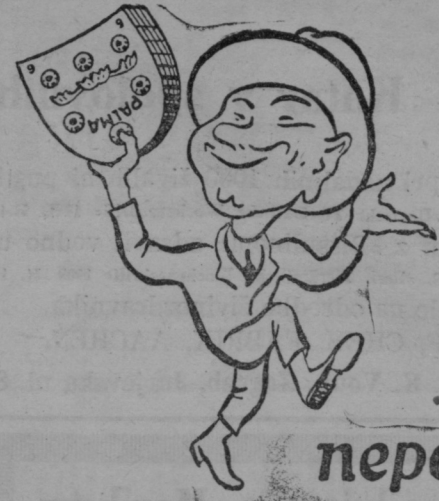
V Parrasu so prijeli pet članov »Asociación Católica de la Juventud Mexicana« (Zveza katoliške mladine), češ, ker so baje zgrabili za orožje za katoliško stvar. Ko so jih peljali na pokopališče, je eden vojakov opazil, da je med ujetniki deček komaj 15 let. Vojak ga je iz usmiljenja hotel rešiti ter ga je z naročilom poslal v mesto, da mu da tako priliko za beg. Kako se začudi vojak, ko zagleda, da se je deček tik pred usmrtitvijo drugih vrnil ter postavil v vrsto poleg svojih tovarišev. Začuden ga vpraša vojak: »Ali nisi opazil, da sem te poslal v mesto, da te rešim?« — »Seveda«, odvrne mladi junak, »toda če morajo umreti moji tovariši, ker so katoličani, potem sem jaz ravno toliko kriv kot so oni. Hočem z njimi deliti isto usodo.« Tako je umrlo pet mladih mučencev.

Mladi Manuel Bonillas iz ugledne rodbine, ki je kot pravi apostol deloval, da organizira krožke katehistov, je bil v Tolucij prijet na veliki petek okrog poldne. Ko so Callisti bogoskrunsko zasramovali prizor na Kalvariji, so privezali mladeniča za roke in noge na križ. Proti 3. uri so ga na križu ustrelili.

Ogenj in meč nad odraslimi katoličani.

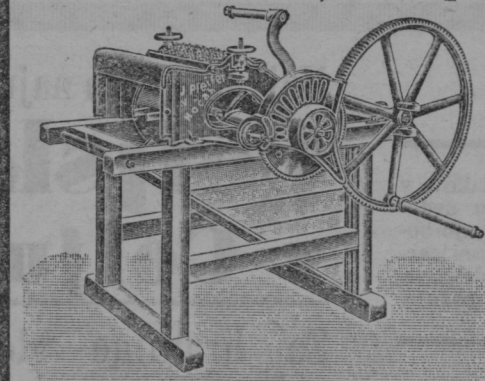
Vseh dosedanjih mučniških žrtev med odraslimi katoličani v Mehiki bi bilo nemogoče naštet. Po bogzna kolikih usmrtitvah se je lotil predsednik Calles uničevanja imetja katoličanov. Uradna poročila potrjujejo, da je bilo v najnovejšem času v mehikanski državi Jalisco tekom 14 dni 3000 mož ter žen z deco vred poganih iz svojih domov. Ti se potikajo sedaj okrog brez strehe, hrane ter varstva. Sam Bog ve, koliko jih je pa pokopanih pod razvalinami svojih bivališč! Vasi ter mesta omenjene države Jalisco so od vojaštva razstreljena ter požgana in najbolj rodovitna polja opustošena popolnoma. Kar se je doigralo zadnji čas v pokrajini Jalisco nad katoličani, presega zverstva, katera sta zagrešila nad prvimi kristjani najhujša rimska trinoga cesarja: Nero in Dioklecijan.

Slovenski katoličani, dobro si zapomnite, da o grozodejstvih nad katoliškim življenjem v Mehiki doslej ni obelodanilo niti besedice ne dr. Žerjavovo časopisje, ne Pucelj-Radičev »Kmetijski list« in seve tudi ne socialdemokratska glasila. Kdor molči, soglašala!

nepoznam
nikake utrujenosti
ker vedno nosim
Palma
pete!

HOVARNA STROJEV IN LIVARNA ŽELEZA
J. PFEIFER ml., Hoče pri Mariboru

Izdeluje mlaticnice za roko, vrtelj in motorno moč, vrtelj za 1 in 2 konja, vrtalnice, slamoorenice, sadne mlince, hrane za travnike, repozarice, korozijske, itd. — Popravilo vseh strojev in motorjev, vse litvine iz železa in kovine. 773

Kot specialiteto: Zel. opremo za žage venecjanerca, cirkular žage, transmisije miine in vodne turbine.

Naznanilo!

Čenj. odjemalcem vljudno naznanjam, da je dospela večja množina lepega volnenega sukna, za ženske in moške obleke.

V zalogi vse v manufakturo spadajoče potrebščine ter velika zaloga gotovih moških in deških oblek, gumi plaščev, športnih jopičev in usnjatih sukenj.

Za obilen obisk se priporoča

IVAN MASTNAK
Celje, Kralja Petra c. 15.

Ako bolehate na krvi, želodcu pljučah, jetrah, mehuru itd. poskusite se zdraviti z španskim zeliščnim čajem kateri je sestavljen iz okoli 40 raznih planinskih zelišč po Dr. I. KÖNIG. Kuha se brez alkohola in brez sladkorja. Naročite takoj 4 zavitke tega zdravilnega čaja za 20 Din pri razpošiljatelju
JOS. UREK, Marija Snežna.

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici
v Celju

registrirani zadrugi z neomejeno zavezo

Cankarjeva ulica šte. 4

poleg davkarije (poprej pri „Belem volu“), kjer je najbolj varno naložen in najugodnejše obrestuje

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama

Posojila po najnižji obrestni meri

Katar v spolovilih.

»... »Bissulin« me tudi pri nadaljnjih 1000 živalih ni pustil na cedilu. »Zivnozdravnik D.« Deutsche Tierärztliche Wochenschrift 1911, št. 11.
 »... Čez 300 krav sem z »Bissulinom« zdravil vedno uspešno.« Zivnozdravnik Dr. S. »Berl. Tierärztliche Wochenschrift« 1908, št. 16.
 »Bissulin« se dobi le na odredbo žvinozdravnika.
 H. TROMMSDORFF, CHEM. FABRIK, AACHEN.
 Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

M. ROPAS, CELJE
 ZALOGA KLAVIRJEV SVETOVNIH TVRDK.
 Uglašanje in vsa popravila strokovno.
 ZNIŽANE CENE!

Ako imate bolečine

kupite v lekarni ali kake odgovarjajoči prodajalni Fellerjev pravi blagodišeči »Elsafluid«. Nadržite vsak večer in vsako jutro boleča mesta in strmeli in veselili se boste, kako hitro in prijetno Vam Elsafluid ublažuje bolečine. — Če ste zdravi, uporabljajte Elsafluid za grgranje, za umivanje in hvaležni boste ter ostali zvesti Elsafluidu. Dnevno negovanje telesa z Elsafluidom Vam kot plačilo prinaša vedro glavo, močne mišice in zdravo spanje. — Ze naši očetje in dedje so ga uporabljali odzunaj in znotraj kot zanesljivo domače sredstvo in kosmetikum.

Zahtevajte za poizkus v lekarnah in odgovarjajočih prodajalnih izrečno »Fellerjev« pravi Elsafluid, v poizkusnih steklenicah po 6.— Din. v dvojnatih steklenicah po 12.— Din ali specialnih steklenicah po 26.— Din. — Po pošti pride tem cenejšo, čim več se naroči naenkrat. Z zavojnico in poštnino vred stanje:

9 poizkusnih ali 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici	61.— Din
27	183.— Din
54	250.— Din

Naročila nasloviti razločno takole:
 Eugen V. Feller, lekarnar v Štubi Donji, Elsastr. št. 341
 1549 Krvatska. Fl. VII.

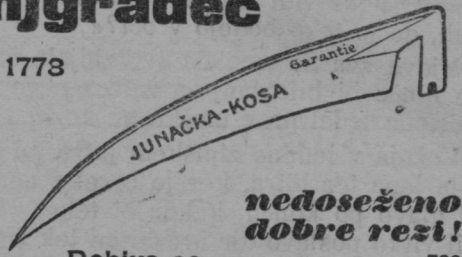

Vsi ljudje veliki in majhni

govore o prodaji pri tvrdki **FRANC KOLERIČ, Apače**
 radi prezidave, kar dobo tamkaj po zelo nizkih cenah najboljšo blago.

Domača tovarna kos Slovenjgradec

Ustanovljeno 1778
 Izdeluje **D. RAKUSCH, CELJE**
 Dobiva se **nedoseženo dobre rezi!**
 792

Oglašujte v Slov. Gospodarju!

Krekova posojilnica v Mariboru
 reg. zadr. z neomej. zav.
 Meljska cesta 10
 sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu oseb. poroštvu in na vknjižbo, Somišljeniki, nalagajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost. 779

Da se mi fine otročje nogavice ne pokvari, ker imam ogromno zalogo, prodam iste začasno po čudovito nizki ceni
R. Stermecki, Celje

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilarnem zavodu, ki obstoji že 64 let
Celjska mestna hranilnica v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Za hranilne vloge jamči **še mesto Celje** z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter naložbam cerkvenega in obč. denarja, posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča, po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Gonilne jermene za žage, mline, mlatilnice itd. priporoča Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 787 1-10

Kovčki in potne torbice vseh vrst in velikosti najceneje pri Ivanu Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 788 1-10

Zadružnagospodarskabanika d. d.
 Podružnica Maribor.
 V lastni organizirani palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo, kupujejo vse potrebne predmete za potrebe državnih in v tiskozem poslovanju. Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

Kmečko dekle išče mesto učenke v strojno pletarno, Femija Hrvatini, Gor. Ložnica pri Slov. Bistrici. 847

Gepl prodaja Ivan Zupanič, pos., Jelence, Pesnica. 860

Žrebanje I. razreda v XIV. krogu
8. JULIJA 1927
 12 premij! 125.000 dobitkov!
 Dobitki v skupnem znesku od **82 milijonov 75.000 Din** v gotovini **brez vsakega odbitka!**
 2/1 (dvojna) srečka Din 200.—
 1/1 srečka Din 100.—
 1/2 srečka Din 50.—
 Strogo solidna posluga!
 Glavna kolektura drž. razredne loterije
Bančno komanditno društvo A. REIN in Drug ZAGREB, Gajeveva ulica 8

Naši odjemalci
 dobili so v kratkem času sledeče dobitke:

Din 1.000.000.—	s srečko št. 5858
500.000.—	23990
500.000.—	49006
400.000.—	55591
300.000.—	24744
300.000.—	64838
250.000.—	104741
200.000.—	82394
200.000.—	78015
100.000.—	91787
100.000.—	61642
60.000.—	91792
60.000.—	2746
60.000.—	22752
50.000.—	65420
40.000.—	16383
40.000.—	2689
40.000.—	83893
40.000.—	93150
40.000.—	99162
40.000.—	106122
30.000.—	122866
30.000.—	3935
30.000.—	44657

ter mnogo drugih.

Bančno komanditno društvo A. REIN in Drug, Zagreb
Žrebanje I. razreda: 8. julija 1927
 dvojnih srečk po Din 200.—
 celih » » » 100.—
 polovičnih » » » 50.—
 Kupno ceno za te srečke od skupaj Din nakazal sem Vam danes s pošno nakaznico pošljem Vam po sprejemu srečk s pošno položnico
 Prosim da mi po vsakem izvršenem žrebanju pošljete uradni spisek dobitkov.
 Ime in priimek: _____
 Mesto: _____
 Natančni naslov: _____